

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

66. årgang

9. januar 2023

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2023/C 7/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2023/C 7/02 Sag C-873/19: Domstolens dom (Store Afdeling) af 8. november 2022 — Deutsche Umwelthilfe eV mod Bundesrepublik Deutschland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht — Tyskland) [Præjudiciel forelæggelse – miljø – Århuskonventionen – adgang til klage og domstolsprøvelse – artikel 9, stk. 3 – Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – artikel 47, stk. 1 – ret til en effektiv domstolsbeskyttelse – miljøbeskyttelsesforening – en sådan forenings kompetence til at anlægge søgsmål ved en national ret med henblik på at anfægte EF-typegodkendelse af visse køretøjer – forordning (EF) nr. 715/2007 – artikel 5, stk. 2, litra a) – motorkøretøjer – dieselmotor – emissioner af forurenende stoffer – ventil til udstødningsgasrecirkulation (EGR-ventil) – nedbringelse af nitrogenoxid-emissioner (NOx) begrænset af et »temperaturinterval« – manipulationsanordning – godkendelse af en sådan anordning, når den er nødvendig for at beskytte motoren mod beskadigelse eller havari og for at sikre køretøjets driftssikkerhed – teknisk niveau] 2

2023/C 7/03 Forenede sager C-885/19 P og C-898/19 P: Domstolens dom (Store Afdeling) af 8. november 2022 — Fiat Chrysler Finance Europe mod Irland (Appel – statsstøtte – støtte iværksat af Storhertugdømmet Luxembourg – afgørelse, hvorved en støtte erklæres uforenelig med det indre marked og ulovlig og kræves tilbagesøgt – skatteafgørelse (tax ruling) – fordel – selektivitet – armslængdeprincippet – referenceramme – gældende national ret – beskatning, der betegnes som »normal«) 3

DA

På grund af beskyttelse af personoplysninger og/eller fortrolighed kan enkelte af denne udgaves informationer ikke længere offentliggøres. Derfor er der offentliggjort en ny autentisk udgave.

2023/C 7/04	Sag C-211/20 P: Domstolens dom (Første Afdeling) af 10. november 2022 — Europa-Kommissionen mod Valencia Club de Fútbol, SAD og Kongeriget Spanien (Appel – statsstøtte – offentlig garanti, der er stillet af en offentlig myndighed – lån indrømmet til fordel for tre fodboldklubber i Regionen Valencia (Valencia CF, Hércules CF og Elche CF) – afgørelse, hvormed støtten erklæres uforenelig med det indre marked – annullation af afgørelsen, for så vidt som den vedrører Valencia CF – begrebet »fordel« – vurdering af, om der foreligger en fordel – garantimeddelelsen – fortolkning – Europa-Kommissionens pligt til at udvise omhu – bevisbyrde – urigtig gengivelse)	4
2023/C 7/05	Forenede sager C-704/20 og C-39/21: Domstolens dom (Store Afdeling) af 8. november 2022 — Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid mod C og B (C-704/20) og Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (C-39/21) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad van State og Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse – område med frihed, sikkerhed og retfærdighed – frihedsberøvelse af tredjelandsstatsborgere – grundlæggende ret til frihed – artikel 6 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – betingelser for frihedsberøvelsens lovlighed – direktiv 2008/115/EF – artikel 15 – direktiv 2013/33/EU – artikel 9 – forordning (EU) nr. 604/2013 – artikel 28 – prøvelse af lovligheden af en frihedsberøvelse og af opretholdelsen af en frihedsberøvelsesforanstaltning – prøvelse ex officio – grundlæggende ret til en effektiv domstolsprøvelse – artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder)	4
2023/C 7/06	Sag C-163/21: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 10. november 2022 — AD m.fl. mod PACCAR Inc, DAF TRUCKS NV og DAF Trucks Deutschland GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado Mercantil nº 7 de Barcelona — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse – konkurrence – erstatning for en skade, som er forvoldt af en praksis, der er forbudt i henhold til artikel 101, stk. 1, TEUF – hemmelige aftaler om prissætning og bruttoprisstigninger for lastbiler i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) – direktiv 2014/104/EU – regler for søgsmål i henhold til national ret angående erstatning for overtrædelser af bestemmelser i medlemsstaternes og Den Europæiske Unions konkurrenceret – artikel 22, stk. 2 – anvendelse ratione temporis – artikel 5, stk. 1, første afsnit – begrebet relevante beviser, som er undergivet sagsøgte eller tredjemands rådighed – artikel 5, stk. 2 – fremlæggelsen af nærmere angivne beviser eller relevante kategorier af beviser på grundlag af rimeligt tilgængelige faktuelle oplysninger – artikel 5, stk. 3 – vurdering af proportionaliteten af anmodningen om fremlæggelse af beviser – afvejning af parternes og tredjemands legitime interesser – omfanget af de forpligtelser, der følger af disse bestemmelser)	5
2023/C 7/07	Sag C-203/21: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 10. november 2022 — straffesag mod DELTA STROY 2003 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Okrazhen sad — Burgas — Bulgarien) (Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde i straffesager – rammeafgørelse 2005/212/RIA – anvendelse – pålæggelse af en bøde over for en juridisk person for manglende betaling af skyldige afgifter – begrebet »konfiskation« – artikel 48, 49 og 52 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – sanktioner af strafferetlig karakter – princippet om uskyldsformodning, legalitetsprincippet og princippet om proportionalitet mellem lovovertrædelse og straf – ret til forsvar – pålæggelse af en bøde over for en juridisk person for en overtrædelse begået af denne juridiske persons repræsentant – parallel straffesag mod denne repræsentant, der ikke er afsluttet – proportionalitet)	6
2023/C 7/08	Sag C-278/21: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 10. november 2022 — Dansk Akvakultur som mandatar for AquaPri A/S mod Miljø- og Fødevareklagenævnet (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Østre Landsret — Danmark) (Præjudiciel forelæggelse – miljø – direktiv 92/43/EØF – bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter – artikel 6, stk. 3 – vurdering af et projekt, der kan påvirke et beskyttet lokalitet – vurderingsforpligtelse – fortsættelse af den økonomiske aktivitet på et anlæg, der allerede er blevet godkendt på projektstadiet, på uændrede betingelser, når godkendelsen er blevet meddelt efter en ufuldstændig vurdering)	7
2023/C 7/09	Sag C-385/21: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 10. november 2022 — Zenith Media Communications SRL mod Consiliul Concurenței (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Înalta Curte de Casație și Justiție — Rumænien) (Præjudiciel forelæggelse – konkurrence – karteller – artikel 101 TEUF – sanktion, der pålægges af den nationale konkurrencemyndighed – fastsættelse af bøden – hensyntagen til den omsætning, der er registreret i resultatopgørelsen – påstand om, at den nationale konkurrencemyndighed tager hensyn til en anden omsætning – konkurrencemyndighedens afslag – den pågældende virksomheds reelle økonomiske situation – proportionalitetsprincippet) . . .	8

2023/C 7/10	Sag C-414/21: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 10. november 2022 — VP CAPITAL NV mod Belgische Staat (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van Cassatie — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse – etableringsfrihed – artikel 49 TEUF og 54 TEUF – flytning af et selskabs vedtægtsmæssige hjemsted til en anden medlemsstat end den, hvor det er stiftet – tilbageførsel af nedskrivninger, der er bogført før flytningen – fritagelse – sammenlignelige situationer)	8
2023/C 7/11	Sag C-442/21 P: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 10. november 2022 — ITD, Brancheorganisation for den danske vejgodstransport A/S og Danske Fragtmænd A/S mod Europa-Kommissionen (Appel – statsstøtte – postsektoren – kompensation for opfyldelse af befordringspligten – beregning – »net avoided cost«-metoden – hensyntagen til de immaterielle fordele, der kan tilskrives den befordringspligtige ydelse – anvendelse af midler indrømmet i medfør af kompensationen – garanti, der dækker omkostninger til afskedigelse af en bestemt kategori af ansatte til tilfælde af den befordringspligtiges konkurs – regnskabsmæssig fordeling af de omkostninger, som er fælles for de aktiviteter, der indgår i den befordringspligtige ydelse, og de aktiviteter, der ikke er omfattet heraf – afgørelse, hvorved støtten erklæres forenelig med det indre marked)	9
2023/C 7/12	Sag C-486/21: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 10. november 2022 — SHARENGO najem in zakup vozil d.o.o. mod Mestna občina Ljubljana (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil — Slovenien) [Præjudiciel forelæggelse – offentligt system til udlejning og deling af el-køretøjer – sontring mellem begreberne »koncession på tjenesteydelser« og »offentlige indkøbskontrakter« – direktiv 2014/23/EU – artikel 5, nr. 1), litra b) – artikel 20, stk. 4 – begrebet »blandede kontrakter« – artikel 8 – fastsættelse af værdien af en koncession på tjenesteydelser – kriterier – artikel 27 – artikel 38 – direktiv 2014/24/EU – artikel 2, stk. 1, nr. 5) og 8) – gennemførelsesforordning (EU) 2015/1986 – bilag XXI – mulighed for at pålægge en betingelse vedrørende registrering af en erhvervsaktivitet, der er fastsat i national ret – ikke muligt at pålægge alle medlemmerne af en midlertidig virksomhedssammenslutning denne betingelse – forordning (EF) nr. 2195/2002 – artikel 1, stk. 1 – forpligtelse til udelukkende at henvise til det »fælles glossar for offentlige kontrakter« i koncessionsdokumenterne – forordning (EF) nr. 1893/2006 – artikel 1, stk. 2 – manglende mulighed for at henvise til NACE Rev.2-nomenklaturen i koncessionsdokumenterne] . . .	10
2023/C 7/13	Sag C-494/21: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 10. november 2022 — Eircom Limited mod Commission for Communications Regulation (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court (Irland) — Irland) (Præjudiciel forelæggelse – elektroniske kommunikationsnet og -tjenester – forsyningspligt og brugernes rettigheder – direktiv 2002/22/EF (forsyningspligt-direktivet) – artikel 12 – beregning af omkostninger ved og finansiering af forsyningspligt – eneleverandør af forsyningspligt-ydelser og flere leverandører af telekommunikationstjenester, der driver virksomhed på markedet – fastsættelse af den urimelige byrde)	11
2023/C 7/14	Sag C-631/21: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 10. november 2022 — Taxi Horn Tours BV mod gemeente Weert, gemeente Nederweert og Touringcars VOF (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Gerechtshof 's-Hertogenbosch — Pays-Bas — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse – fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter – direktiv 2014/24/EU – tildeling af kontrakter – artikel 2, stk. 1, nr. 10) – begrebet »økonomisk aktør« – interessentskab uden status som juridisk person omfattet – artikel 19, stk. 2, og artikel 63 – fælles virksomhed eller udnyttelse af kapaciteten hos de samarbejdende personers andre enheder – artikel 59, stk. 1 – forpligtelse til at fremlægge et eller flere fælles europæiske udbudsdokumenter (ESPD) – formålet med ESPD)	12
2023/C 7/15	Sag C-702/21 P: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 10. november 2022 — Laboratoire Pareva mod Biotech3D Ltd & Co. KG, Europa-Kommissionen, Den Franske Republik og Det Europæiske Kemikalieagentur (Appel – biocidholdige produkter – forordning (EU) nr. 528/2012 – delegeret forordning (EU) nr. 1062/2014 – aktivstoffet PHMB (1415; 4.7) – afslag på godkendelse som eksisterende aktivstof til anvendelse i biocidholdige produkter af type 1, 5 og 6 – godkendelse som eksisterende aktivstof til anvendelse i biocidholdige produkter af type 2 og 4 – teratogen virkning – vurdering af risiciene for menneskers sundhed)	13
2023/C 7/16	Sag C-243/22: Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 9. november 2022 — straffesag mod AB (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Giudice di pace di Lecce — Italien) (Præjudiciel forelæggelse – Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – anvendelsesområde – artikel 49 – legalitetsprincippet og princippet om proportionalitet mellem lovovertrædelse og straf – lovovertrædelsens manglende strafværdighed som følge af dens særligt harmløse karakter – national retspraksis, der forbyder anvendelsen af en national lovgivning på procedurer for fredsdommeren – manglende forbindelse med EU-retten – åbenbart, at Domstolen ikke har kompetence)	14

2023/C 7/17	Sag C-606/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 20. september 2022 — Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Bydgoszczy mod B. sp.j. . . .	14
2023/C 7/18	Sag C-621/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Amsterdam (Nederlandene) den 29. september 2022 — Koninklijke Nederlandse Lawn Tennisbond mod Autoriteit Persoonsgegevens	15
2023/C 7/19	Sag C-647/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tallinna Ringkonnakohtus (Estland) den 14. oktober 2022 — Globex International OÜ mod Duclos Legnostrutture Srl og RD	15
2023/C 7/20	Sag C-655/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 19. oktober 2022 — I(*) GmbH & Co. KG mod Hauptzollamt HZA (*)	16
2023/C 7/21	Sag C-656/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Varhoven administrativen sad (Bulgarien) den 19. oktober 2022 — Askos Properties EOOD mod Zamestnik izpalnitelen direktor na Darzhaven fond »Zemedelie«	17
2023/C 7/22	Sag C-675/22: Sag anlagt den 2. november 2022 — Republikken Polen mod Rådet for Den Europæiske Union	18
2023/C 7/23	Sag C-688/22 P: Appel iværksat den 8. november 2022 af Methanol Holdings (Trinidad) Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Udvidede Afdeling) den 14. september 2022 i sag T-744/19, Methanol Holdings (Trinidad) Ltd mod Kommissionen	19
Retten		
2023/C 7/24	Sag T-270/20: Rettens dom af 19. oktober 2022 — JS mod Den Fælles Afviklingsinstans (Personalesag – midlertidigt ansatte – bedømmelsesrapport – bedømmelsesåret 2018 – åbenbart urigtigt skøn – princippet om upartiskhed – ret til forsvar – vedtægtens artikel 26 – omsorgspligt – ansvar)	20
2023/C 7/25	Sag T-271/20: Rettens dom af 19. oktober 2022 — JS mod Afviklingsinstansen (Personalesag – midlertidigt ansatte – klagefrist – formaliteten – psykisk chikane – vedtægtens artikel 12a – anmodning om bistand – vedtægtens artikel 24 – afslag på anmodningen – intet prima facie-bevis – omsorgspligt – ansvar)	20
2023/C 7/26	Sag T-298/20: Rettens dom af 26. oktober 2022 — KD mod EUIPO (Personalesag – midlertidigt ansatte – bedømmelsesåret 2019 – bedømmelsesrapport – administrativ procedure – formaliteten – begrundelsespligt – ret til et forsvar – omsorgspligt – ansvar – ikke-økonomisk skade)	21
2023/C 7/27	Sag T-475/20: Rettens dom af 26. oktober 2022 — LE mod Kommissionen (Tilskudsftale indgået inden for rammerne af det syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) – debetnotaer udstedt af Kommissionen med henblik på tilbagesøgning af tilskud, som er tildelt i henhold til en kontrakt – afgørelse, der kan tvangsfuldbyrdes – artikel 299 TEUF)	22
2023/C 7/28	Sag T-582/20: Rettens dom af 19. oktober 2022 — Ighoga Region 10 m.fl. mod Kommissionen (Statsstøtte – opførelse af et hotel og kongrescenter i Ingolstadt – afgørelse, hvorved det fastslås, at der ikke foreligger statsstøtte – de berørte parters proceduremæssige rettigheder – manglende indledning af den formelle undersøgelsesprocedure – ingen alvorlige vanskeligheder)	22
2023/C 7/29	Sag T-624/20: Rettens dom af 19. oktober 2022 — MV mod Kommissionen (Personalesag – tjenestemænd – ansættelse – meddelelse om almindelig udvælgelsesprøve EPSO/AD/364/19 (AD 7) – udvælgelseskomitéens afgørelse om ikke at give sagsøgeren adgang til den følgende etape i udvælgelsesprøven – adgangsbetingelser til udvælgelsesprøven – utilstrækkelig erhvervs erfaring – begrundelsespligt – åbenbart urigtigt skøn – reglerne om sprog – ligebehandling)	23
2023/C 7/30	Sag T-714/20: Rettens dom af 26. oktober 2022 — Ovsyannikov mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraine – indefrysning af midler – restriktioner med hensyn til indrejse på medlemsstaternes område liste over personer, enheder og organer, der er omfattet af indefrysningen af midler og økonomiske ressourcer – opretholdelse af sagsøgerens navn på listen – urigtigt skøn)	24

2023/C 7/31	Sag T-231/21: Rettens dom af 19. oktober 2022 — Praesidiad mod EUIPO — Zaun (Pæl) [EF-design – ugyldighedssag – registreret EF-design, der gengiver en pæl – ugyldighedsgrund – manglende iagttagelse af betingelserne for beskyttelse – artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (CE) nr. 6/2002 – elementer af et produkts udseende, der alene er bestemt af produktets tekniske funktion – artikel 8, stk. 1, i forordning nr. 6/2002]	25
2023/C 7/32	Sag T-273/21: Rettens dom af 26. oktober 2022 — The Bazooka Companies mod EUIPO — Bilkiewicz (Formen på en sutteflaske) [EU-varemærker – fortabelsessag – tredimensionalt EU-varemærke – formen på en sutteflaske – reel brug af varemærket – artikel 18, stk. 1, andet afsnit, litra a), og artikel 58, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/1001 – arten af brugen af varemærket – form, der afviger ved elementer, der ikke forandrer særpræget – begrundelsespligt]	26
2023/C 7/33	Sag T-275/21: Rettens dom af 19. oktober 2022 — Louis Vuitton Malletier mod EUIPO — Wisniewski (Gengivelse af et skakternmønster II) (EU-varemærker – ugyldighedssag – international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret – figurmærke, der gengiver et skakternmønster – absolut ugyldighedsgrund – fornødent særpræg ikke opnået ved brug – artikel 7, stk. 3, og artikel 51, stk. 2, i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 7, stk. 3, og artikel 59, stk. 2, i forordning (EU) 2017/1001) – samlet bedømmelse af beviser for fornødent særpræg opnået ved brug – geografisk rækkevidde for beviserne for fornødent særpræg opnået ved brug – beviser vedrørende brugen af et varemærker på internettet – beviser vedrørende sager om krænkelse)	27
2023/C 7/34	Sag T-323/21: Rettens dom af 19. oktober 2022 — Castel Frères mod EUIPO — Shanghai Panati (Gengivelse af kinesiske tegn) [EU-varemærker – fortabelsessag – EU-figurmærke, der gengiver kinesiske tegn – reel brug af varemærket – artikel 18, stk. 1, i forordning (EU) 2017/1001 – artikel 58, stk. 1, litra a), i forordning 2017/1001 – forandring af særpræget]	27
2023/C 7/35	Sag T-601/21: Rettens dom af 9. november 2022 — Pharmadom mod EUIPO — Wellstat Therapeutics (WELLMONDE) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket WELLMONDE – det ældre nationale ordmærke WELL AND WELL – relativ registreringshindring – ingen risiko for forveksling – ingen lighed mellem tegnene – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]	28
2023/C 7/36	Sag T-604/21: Rettens dom af 9. november 2022 — WP m.fl. mod Kommissionen (Personalesag – kontraktansatte – pensioner – pensionsrettigheder optjent før tiltrædelsen af tjenesten ved Unionen – overførsel til Unionens pensionsordning – godskrivning af pensionsgivende tjenestear – ansøgning om tilbagebetaling af de overførte nationale pensionsrettigheder – afslag på ansøgningen – reglen om »eksistensminimum« – berigelse uden grund – ligebehandling)	29
2023/C 7/37	Sag T-621/21: Rettens dom af 26. oktober 2022 — Lemken mod EUIPO (Himmelblå nuance) [EU-varemærker – ansøgning om EU-mærke bestående af en himmelblå nuance – absolut registreringshindring – mangel på fornødent særpræg – artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 – fornødent særpræg ikke opnået ved brug – artikel 7, stk. 3, i forordning 2017/1001]	29
2023/C 7/38	Sag T-668/21: Rettens dom af 26. oktober 2022 — Siremar mod Kommissionen (Statsstøtte – søtransport – redningsstøtte – afgørelse, hvorved støtten erklæres ulovlig – afgørelse, hvorved støtten erklæres delvist forenelig og delvist uforenelig med det indre marked og anordnes tilbagesøgt – tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse – pligt til at fremlægge en omstrukturings- eller likvidationsplan – frist på seks måneder – forlængelse – skattefritagelse – fordel – påvirkning af samhandelen mellem medlemsstaterne – konkurrencebegrænsning – sagsbehandlingstid – berettiget forventning – retssikkerhed – princippet om god forvaltningsskik)	30

2023/C 7/39	Sag T-776/21: Rettens dom af 26. oktober 2022 — Gameageventures mod EUIPO (GAME TOURNAMENTS) [EU-varemærker – ansøgning om EU-figurmærket GAME TOURNAMENTS – absolutte hindringer for registrering – manglende fornødent særpræg – artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 – beskrivende karakter – artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning 2017/1001 – fornødent særpræg ikke opnået ved brug – artikel 7, stk. 3, i forordning 2017/1001 – begrundelsespligt – artikel 94, stk. 1, i forordning 2017/1001 – ret til at blive hørt – ligebehandling – princippet om god forvaltningsskik]	31
2023/C 7/40	Sag T-13/22: Rettens dom af 9. november 2022 — Loutsou mod EUIPO (POLIS LOUTRON) (EU-varemærker – ansøgning om EU-figurmærket POLIS LOUTRON – absolutte registreringshindringer – beskrivende karakter – artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001 – mangel på fornødent særpræg – artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001)	31
2023/C 7/41	Sag T-329/22: Sag anlagt den 11. oktober 2022 — Canalones Castilla mod EUIPO — Canalones Novokanal (Nedløbsrør; Tagrendetude)	32
2023/C 7/42	Sag T-614/22: Sag anlagt den 30. september 2022 — MBDA France mod Kommissionen	33
2023/C 7/43	Sag T-617/22: Sag anlagt den 30. september 2022 — Safran Aircraft Engines mod Kommissionen	34
2023/C 7/44	Sag T-633/22: Sag anlagt den 10. oktober 2022 — LD mod EUIPO	36
2023/C 7/45	Sag T-661/22: Sag anlagt den 31. oktober 2022 — Claro mod EUIPO — Claranet Europe (Claro)	37
2023/C 7/46	Sag T-662/22: Sag anlagt den 31. oktober 2022 — Tavitova mod EUIPO — Uccoar (AURUS)	38
2023/C 7/47	Sag T-663/22: Sag anlagt den 31. oktober 2022 — Mood Media Netherlands mod EUIPO — Tailoradio (RADIO MOOD In-store Radio, made easy)	39
2023/C 7/48	Sag T-664/22: Sag anlagt den 31. oktober 2022 — Mood Media Netherlands mod EUIPO — Tailoradio (VIDEO MOOD Digital Signage, made easy)	40
2023/C 7/49	Sag T-670/22: Sag anlagt den 4. november 2022 — Calrose Rice mod EUIPO — Ricegrowers (Gengivelse af en sol med arabiske skrifttegn)	40
2023/C 7/50	Sag T-672/22: Sag anlagt den 7. november 2022 — López Ibor Aliño mod EUIPO — Dimensión Estratégica Quality Research (LOPEZ IBOR ABOGADOS)	41
2023/C 7/51	Sag T-673/22: Sag anlagt den 7. november 2022 — Dr. Neumann & Kindler mod EUIPO — Laboratory Corporation of America Holdings (LABCORP)	42
2023/C 7/52	Sag T-674/22: Sag anlagt den 7. november 2022 — Dr. Neumann & Kindler mod EUIPO — Laboratory Corporation of America Holdings (LabCorp)	43
2023/C 7/53	Sag T-676/22: Sag anlagt den 9. november 2022 — Giuffrida mod Den Europæiske Anklagemyndighed	43
2023/C 7/54	Sag T-682/22: Sag anlagt den 14. november 2022 — Meta Platforms Ireland mod EDPB	45
2023/C 7/55	Sag T-694/22: Sag anlagt den 9. november 2022 — CMT mod EUIPO — Camomilla (CAMOMILLA italia)	45

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2023/C 7/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 482 af 19.12.2022

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 472 af 12.12.2022

EUT C 463 af 5.12.2022

EUT C 451 af 28.11.2022

EUT C 441 af 21.11.2022

EUT C 432 af 14.11.2022

EUT C 424 af 7.11.2022

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Store Afdeling) af 8. november 2022 — Deutsche Umwelthilfe eV mod Bundesrepublik Deutschland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht — Tyskland)

(Sag C-873/19) ⁽¹⁾

[Præjudiciel forelæggelse – miljø – Århuskonventionen – adgang til klage og domstolsprøvelse – artikel 9, stk. 3 – Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – artikel 47, stk. 1 – ret til en effektiv domstolsbeskyttelse – miljøbeskyttelsesforening – en sådan forenings kompetence til at anlægge søgsmål ved en national ret med henblik på at anfægte EF-typegodkendelse af visse køretøjer – forordning (EF) nr. 715/2007 – artikel 5, stk. 2, litra a) – motorkøretøjer – dieselmotor – emissioner af forurenende stoffer – ventil til udstødningsgasrecirkulation (EGR-ventil) – nedbringelse af nitrogenoxid-emissioner (NOx) begrænset af et »temperaturinterval« – manipulationsanordning – godkendelse af en sådan anordning, når den er nødvendig for at beskytte motoren mod beskadigelse eller havari og for at sikre køretøjets driftssikkerhed – teknisk niveau]

(2023/C 7/02)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Deutsche Umwelthilfe eV

Sagsøgt: Bundesrepublik Deutschland

Procesdeltager: Volkswagen AG

Konklusion

- 1) Artikel 9, stk. 3, i konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet, der blev undertegnet i Århus den 25. juni 1998 og godkendt på Det Europæiske Fællesskabs vegne ved Rådets afgørelse 2005/370/EF af 17. februar 2005, sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for, at en miljøbeskyttelsesforening med partsevne i henhold til national lovgivning ikke for en national ret kan anfægte en administrativ afgørelse om tildeling eller ændring af en EF-typegodkendelse, der kan være i strid med artikel 5, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2007 af 20. juni 2007 om typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervs-køretøjer (Euro 5 og Euro 6) [og] om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer.

- 2) Artikel 5, stk. 2, litra a), i forordning nr. 715/2007 skal fortolkes således, at en manipulationsanordning kun kan være begrundet i henhold til denne bestemmelse på den betingelse, at det godtgøres, at denne anordning er strengt nødvendig for at undgå en umiddelbar risiko for beskadigelse af motoren eller havari, som er forårsaget af et funktionssvigt i en del af udstødningsrecirkulationssystemet af en så alvorlig karakter, at denne risiko i forbindelse med kørsel med køretøjet, der er udstyret med den nævnte anordning, medfører en konkret fare. Desuden er en manipulationsanordning kun »nødvendig« som omhandlet i denne bestemmelse, når der på tidspunktet for EF-typegodkendelsen af denne anordning eller det køretøj, der er udstyret med denne, ikke findes en anden teknisk løsning, der gør det muligt at undgå en umiddelbar risiko for beskadigelse af motoren eller havari, som i forbindelse med kørsel af køretøjet medfører en konkret fare.

(¹) EUT C 87 af 16.3.2020.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 8. november 2022 — Fiat Chrysler Finance Europe mod Irland

(Forenede sager C-885/19 P og C-898/19 P) (¹)

(Appel – statsstøtte – støtte iværksat af Storhertugdømmet Luxembourg – afgørelse, hvorved en støtte erklæres uforenelig med det indre marked og ulovlig og kræves tilbagesøgt – skatteafgørelse (tax ruling) – fordel – selektivitet – armlængdeprincippet – referenceramme – gældende national ret – beskatning, der betegnes som »normal«)

(2023/C 7/03)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Fiat Chrysler Finance Europe (Luxembourg, Luxembourg) (ved avocat N. de Boynes, solicitor M. Doeding, Rechtsanwalt M. Engel, advokat F. Hoseinian, avvocati G. Maisto og A. Massimiano, abogado J. Rodríguez, avvocato M. Severi og solicitor M.A. Thomson) og Irland (ved M. Browne, A. Joyce og J. Quaney, som befuldmægtigede, bistået af B. Doherty, BL, P. Gallagher, SC, og S. Kingston, SC)

De andre parter i appelsagen: Storhertugdømmet Luxembourg (ved A. Germeaux og T. Uri, som befuldmægtigede, bistået af avocats J. Bracker, A. Steichen og D. Waelbroeck) og Europa-Kommissionen (ved P.-J. Loewenthal og B. Stromsky, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Sagerne C-885/19 P og C-898/19 P forenes med henblik på dommen.
- 2) Den Europæiske Unions Rets dom af 24. september 2019, Luxembourg og Fiat Chrysler Finance Europe mod Kommissionen (T-755/15 og T-759/15, EU:T:2019:670), ophæves.
- 3) Kommissionens afgørelse (EU) 2016/2326 af 21. oktober 2015 om statsstøtte SA.38375 (2014/C ex 2014/NN) iværksat af Luxembourg til fordel for Fiat annulleres.
- 4) Det er ufornødent at træffe afgørelse om appellen i sag C-885/19 P.
- 5) Hver part bærer sine egne omkostninger i sag C-885/19 P.
- 6) Europa-Kommissionen betaler omkostningerne i forbindelse med appellen i sag C-898/19 P.
- 7) Kommissionen betaler omkostningerne i forbindelse med sagen i første instans.

(¹) EUT C 45 af 10.2.2020
EUT C 54 af 17.2.2020.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 10. november 2022 — Europa-Kommissionen mod Valencia Club de Fútbol, SAD og Kongeriget Spanien

(Sag C-211/20 P) ⁽¹⁾

(Appel – statsstøtte – offentlig garanti, der er stillet af en offentlig myndighed – lån indrømmet til fordel for tre fodboldklubber i Regionen Valencia (Valencia CF, Hércules CF og Elche CF) – afgørelse, hvormed støtten erklæres uforenelig med det indre marked – annullation af afgørelsen, for så vidt som den vedrører Valencia CF – begrebet »fordel« – vurdering af, om der foreligger en fordel – garantimeddelelsen – fortolkning – Europa-Kommissionens pligt til at udvise omhu – bevisbyrde – urigtig gengivelse)

(2023/C 7/04)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved G. Luengo, P. Němečková og B. Stromsky, som befuldmægtigede)

De øvrige parter i appelsagen: Valencia Club de Fútbol, SAD (Ved abogados G. Cabrera López, J.R. García-Gallardo Gil-Fournier og D. López Rus), Kongeriget Spanien (ved M.J. Ruiz Sánchez, som befuldmægtiget)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, som Valencia Club de Fútbol, SAD har afholdt.
- 3) Kongeriget Spanien bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 262 af 10.8.2020.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 8. november 2022 — Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid mod C og B (C-704/20) og Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (C-39/21) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad van State og Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch — Nederlandene)

(Forenede sager C-704/20 og C-39/21) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – område med frihed, sikkerhed og retfærdighed – frihedsberøvelse af tredjelandstatsborgere – grundlæggende ret til frihed – artikel 6 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – betingelser for frihedsberøvelsens lovlighed – direktiv 2008/115/EF – artikel 15 – direktiv 2013/33/EU – artikel 9 – forordning (EU) nr. 604/2013 – artikel 28 – prøvelse af lovligheden af en frihedsberøvelse og af opretholdelsen af en frihedsberøvelsesforanstaltning – prøvelse ex officio – grundlæggende ret til en effektiv domstolsprøvelse – artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder)

(2023/C 7/05)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State, Rechtbank Den Haag og zittingsplaats 's-Hertogenbosch

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (C-704/20) og X (C-39/21)

Sagsøgte: C og B (C-704/20) og Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (C-39/21)

Konklusion

Artikel 15, stk. 2 og 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold, artikel 9, stk. 3 og 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/33/EU af 26. juni 2013 om fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse samt artikel 28, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne, sammenholdt med artikel 6 og 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,

skal fortolkes således, at

en retslig myndigheds prøvelse af overholdelsen af de af EU-retten følgende betingelser for, at frihedsberøvelsen af en tredjelandsstatsborger er lovlig, skal føre den retslige myndighed til af egen drift og på grundlag af de oplysninger i sagsakterne, som den har fået kendskab til, som suppleret eller præciseret under den kontradiktoriske procedure for denne myndighed, at konstatere en eventuel manglende opfyldelse af en lovlighedsbetingelse, som ikke er blevet påberåbt af den pågældende person.

(¹) EUT C 128 af 12.4.2021.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 10. november 2022 — AD m.fl. mod PACCAR Inc, DAF TRUCKS NV og DAF Trucks Deutschland GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado Mercantil n° 7 de Barcelona — Spanien)

(Sag C-163/21) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – konkurrence – erstatning for en skade, som er forvoldt af en praksis, der er forbudt i henhold til artikel 101, stk. 1, TEUF – hemmelige aftaler om prissætning og bruttoprisstigninger for lastbiler i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) – direktiv 2014/104/EU – regler for søgsmål i henhold til national ret angående erstatning for overtrædelser af bestemmelser i medlemsstaternes og Den Europæiske Unions konkurrenceret – artikel 22, stk. 2 – anvendelse ratione temporis – artikel 5, stk. 1, første afsnit – begrebet relevante beviser, som er undergivet sagsøgte eller tredjemands rådighed – artikel 5, stk. 2 – fremlæggelsen af nærmere angivne beviser eller relevante kategorier af beviser på grundlag af rimeligt tilgængelige faktuelle oplysninger – artikel 5, stk. 3 – vurdering af proportionaliteten af anmodningen om fremlæggelse af beviser – afvejning af parternes og tredjemands legitime interesser – omfanget af de forpligtelser, der følger af disse bestemmelser)

(2023/C 7/06)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado Mercantil n° 7 de Barcelona

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: AD m.fl.

Sagsøgte: PACCAR Inc, DAF TRUCKS NV og DAF Trucks Deutschland GmbH

Konklusion

Artikel 5, stk. 1, første afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/104/EU af 26. november 2014 om visse regler for søgsmål i henhold til national ret angående erstatning for overtrædelser af bestemmelser i medlemsstaternes og Den Europæiske Unions konkurrenceret

skal fortolkes således, at

henvisningen heri til relevante beviser, som er undergivet sagsøgte eller tredjemands rådighed, også omfatter beviser, som den part, som anmodningen om fremlæggelse af beviser er rettet til, skal udarbejde ex novo ved at samle eller klassificere oplysninger, viden eller data, der er undergivet vedkommendes rådighed, med forbehold for en streng overholdelse af dette direktivs artikel 5, stk. 2 og 3, der pålægger de nationale retsinstanser, for hvilke søgsmål er indbragt, at begrænse fremlæggelsen af beviser til det, der er relevant, rimeligt og nødvendigt, under hensyntagen til denne parts legitime interesser og grundlæggende rettigheder.

(¹) EUT C 252 af 28.6.2021.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 10. november 2022 — straffesag mod DELTA STROY 2003 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Okrazhen sad — Burgas — Bulgarien)

(Sag C-203/21) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde i straffesager – rammeafgørelse 2005/212/RIA – anvendelse – pålæggelse af en bøde over for en juridisk person for manglende betaling af skyldige afgifter – begrebet »konfiskation« – artikel 48, 49 og 52 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – sanktioner af strafferetlig karakter – princippet om uskyldsformodning, legalitetsprincippet og princippet om proportionalitet mellem lovovertrædelse og straf – ret til forsvar – pålæggelse af en bøde over for en juridisk person for en overtrædelse begået af denne juridiske persons repræsentant – parallel straffesag mod denne repræsentant, der ikke er afsluttet – proportionalitet)

(2023/C 7/07)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Okrazhen sad — Burgas

Parter i straffesagen

DELTA STROY 2003

Procesdeltager: Okrazhna prokuratura — Burgas

Konklusion

Artikel 48 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning, hvorefter den nationale ret kan pålægge en juridisk person en strafferetlig sanktion for en overtrædelse, for hvilken en fysisk person, der har beføjelse til at forpligte eller repræsentere den juridiske person, er ansvarlig, såfremt denne juridiske person ikke har fået mulighed for at bestride, at den pågældende overtrædelse foreligger.

(¹) EUT C 228 af 14.6.2021.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 10. november 2022 — Dansk Akvakultur som mandatar for AquaPri A/S mod Miljø- og Fødevareklagenævnet (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Østre Landsret — Danmark)

(Sag C-278/21) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – miljø – direktiv 92/43/EØF – bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter – artikel 6, stk. 3 – vurdering af et projekt, der kan påvirke et beskyttet lokalitet – vurderingsforpligtelse – fortsættelse af den økonomiske aktivitet på et anlæg, der allerede er blevet godkendt på projektstadiet, på uændrede betingelser, når godkendelsen er blevet meddelt efter en ufuldstændig vurdering)

(2023/C 7/08)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Østre Landsret

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Dansk Akvakultur som mandatar for AquaPri A/S

Sagsøgt: Miljø- og Fødevareklagenævnet

Biintervenient: Landbrug & Fødevarer

Konklusion

- 1) Artikel 6, stk. 3, første punktum, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter

skal fortolkes således, at

den fortsatte drift på uændrede betingelser af et anlæg, der allerede er blevet godkendt på projektstadiet, i princippet ikke skal være underlagt den vurderingsforpligtelse, som er fastsat i denne bestemmelse. Når den vurdering, der gik forud for denne godkendelse, udelukkende vedrørte den påvirkning, som dette projekt i sig selv ville medføre, idet der blev set bort fra dets forbindelse med andre projekter, og når den nævnte godkendelse gør denne fortsatte drift betinget af, at der opnås en ny godkendelse som fastsat i national ret, skal der dog forud for sidstnævnte godkendelse foretages en ny vurdering i overensstemmelse med kravene i den nævnte bestemmelse.

- 2) Artikel 6, stk. 3, første punktum, i direktiv 92/43

skal fortolkes således, at

der med henblik på at afgøre, om det er nødvendigt at undergive den fortsatte drift af et anlæg, der allerede er blevet godkendt på projektstadiet efter en vurdering, som ikke er i overensstemmelse med kravene i denne bestemmelse, en ny vurdering i overensstemmelse med disse krav, og i bekræftende fald med henblik på at foretage denne nye vurdering, skal tages hensyn til de vurderinger, der er blevet foretaget i mellemtiden, såsom dem, der gik forud for vedtagelsen af en national vandområdeplan og en Natura 2000-plan, vedrørende bl.a. det område, hvorpå den lokalitet, der kan blive påvirket af denne drift, befinder sig, hvis disse tidligere vurderinger er relevante, og hvis de konstateringer, vurderinger og konklusioner, som de indeholder, er fuldstændige, præcise og endelige.

⁽¹⁾ EUT C 278 af 12.7.2021.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 10. november 2022 — Zenith Media Communications SRL mod Consiliul Concurenței (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Înalta Curte de Casație și Justiție — Rumænien)

(Sag C-385/21) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – konkurrence – karteller – artikel 101 TEUF – sanktion, der pålægges af den nationale konkurrencemyndighed – fastsættelse af bøden – hensyntagen til den omsætning, der er registreret i resultatopgørelsen – påstand om, at den nationale konkurrencemyndighed tager hensyn til en anden omsætning – konkurrencemyndighedens afslag – den pågældende virksomheds reelle økonomiske situation – proportionalitetsprincippet)

(2023/C 7/09)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Înalta Curte de Casație și Justiție

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Zenith Media Communications SRL

Sagsøgt: Consiliul Concurenței

Konklusion

Artikel 4, stk. 3, TEU og artikel 101 TEUF skal fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for en national lovgivning eller en national praksis, hvorefter den nationale konkurrencemyndighed med henblik på beregningen af den bøde, som en virksomhed pålægges for at overtræde artikel 101 TEUF, har pligt til i alle tilfælde at tage hensyn til denne virksomheds omsætning, således som denne fremgår af dens resultatopgørelse, uden at den kan undersøge de af virksomheden anførte oplysninger, der tager sigte på at godtgøre, at denne omsætning ikke afspejler nævnte virksomheds reelle økonomiske situation, og at der derfor som omsætning bør tages hensyn til et andet beløb, som afspejler denne situation, for så vidt som oplysningerne er præcise og dokumenterede.

⁽¹⁾ EUT C 391 af 27.9.2021.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 10. november 2022 — VP CAPITAL NV mod Belgische Staat (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van Cassatie — Belgien)

(Sag C-414/21) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – etableringsfrihed – artikel 49 TEUF og 54 TEUF – flytning af et selskabs vedtægtsmæssige hjemsted til en anden medlemsstat end den, hvor det er stiftet – tilbageførsel af nedskrivninger, der er bogført før flytningen – fritagelse – sammenlignelige situationer)

(2023/C 7/10)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van Cassatie

Parter i hovedsagen

Sagsøger: VP CAPITAL NV

Sagsøgt: Belgische Staat

Konklusion

Artikel 49 TEUF er ikke til hinder for en national skattelovgivning, hvorefter værdistigninger på aktier eller selskabsandele, som et selskab har bogført i en medlemsstat efter flytningen af dets vedtægtsmæssige hjemsted til denne medlemsstat, behandles som kapitalgevinster, der er angivet, men ikke realiseret, uden at der tages hensyn til, om disse aktier eller andele har givet anledning til, at selskabet har bogført nedskrivninger på et tidspunkt, hvor det var skattemæssigt hjemmehørende i en anden medlemsstat.

(¹) EUT C 368 af 13.9.2021.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 10. november 2022 — ITD, Brancheorganisation for den danske vejgodstransport A/S og Danske Fragtmænd A/S mod Europa-Kommissionen

(Sag C-442/21 P) (¹)

(Appel – statsstøtte – postsektoren – kompensation for opfyldelse af beforderingspligten – beregning – »net avoided cost«-metoden – hensyntagen til de immaterielle fordele, der kan tilskrives den beforderingspligtige ydelse – anvendelse af midler indrømmet i medfør af kompensationen – garanti, der dækker omkostninger til afskedigelse af en bestemt kategori af ansatte til tilfælde af den beforderingspligtiges konkurs – regnskabsmæssig fordeling af de omkostninger, som er fælles for de aktiviteter, der indgår i den beforderingspligtige ydelse, og de aktiviteter, der ikke er omfattet heraf – afgørelse, hvorved støtten erklæres forenelig med det indre marked)

(2023/C 7/11)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: ITD, Brancheorganisation for den danske vejgodstransport A/S og Danske Fragtmænd A/S (ved advokat L. Sandberg-Mørch)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved K. Blanck, J. Carpi Badía og L. Nicolae, som befuldmægtigede), Jørgen Jensen Distribution A/S, Dansk Distribution A/S og Kongeriget Danmark (først ved V. Pasternak Jørgensen og M. Søndahl Wolff, som befuldmægtigede, bistået af advokat R. Holdgaard, og derefter ved M. Søndahl Wolff, som befuldmægtiget, bistået af advokat R. Holdgaard)

Intervenient til støtte for Europa-Kommissionen: Post Danmark (ved advokat O. Koktvedgaard)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) ITD, Brancheorganisation for den danske vejgodstransport A/S og Danske Fragtmænd A/S bærer hver deres egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.
- 3) Kongeriget Danmark og Post Danmark bærer hver deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 382 af 20.9.2021.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 10. november 2022 — SHARENGO najem in zakup vozil d.o.o. mod Mestna občina Ljubljana (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil — Slovenien)

(Sag C-486/21) ⁽¹⁾

[Præjudiciel forelæggelse – offentligt system til udlejning og deling af el-køretøjer – sondring mellem begreberne »koncession på tjenesteydelser« og »offentlige indkøbskontrakter« – direktiv 2014/23/EU – artikel 5, nr. 1), litra b) – artikel 20, stk. 4 – begrebet »blandede kontrakter« – artikel 8 – fastsættelse af værdien af en koncession på tjenesteydelser – kriterier – artikel 27 – artikel 38 – direktiv 2014/24/EU – artikel 2, stk. 1, nr. 5) og 8) – gennemførelsesforordning (EU) 2015/1986 – bilag XXI – mulighed for at pålægge en betingelse vedrørende registrering af en erhvervsaktivitet, der er fastsat i national ret – ikke muligt at pålægge alle medlemmerne af en midlertidig virksomhedssammenslutning denne betingelse – forordning (EF) nr. 2195/2002 – artikel 1, stk. 1 – forpligtelse til udelukkende at henvise til det »fælles glossar for offentlige kontrakter« i koncessionsdokumenterne – forordning (EF) nr. 1893/2006 – artikel 1, stk. 2 – manglende mulighed for at henvise til NACE Rev.2-nomenklaturen i koncessionsdokumenterne]

(2023/C 7/12)

Processprog: slovensk

Den forelæggende ret

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SHARENGO najem in zakup vozil d.o.o.

Sagsøgt: Mestna občina Ljubljana

Konklusion

1) Artikel 5, nr. 1), litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/23/EU af 26. februar 2014 om tildeling af koncessionskontrakter, som ændret ved Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/1827 af 30. oktober 2019,

skal fortolkes således, at

der foreligger en »koncession på tjenesteydelser«, når en ordregivende myndighed ønsker at overdrage oprettelsen og forvaltningen af en tjenesteydelse, der består i udlejning og deling af el-køretøjer, til en økonomisk aktør, hvis finansielle indskud hovedsageligt er bestemt til erhvervelse af disse køretøjer, og hvori indtægterne fra denne økonomiske aktør hovedsageligt stammer fra afgifter, der skal betales af brugerne af denne tjenesteydelse, eftersom disse kendetegn kan godtgøre, at den risiko, der er forbundet med udnyttelsen af de koncessionerede tjenesteydelser, er blevet overført til den pågældende økonomiske aktør.

2) Artikel 8 i direktiv 2014/23, som ændret ved den delegerede forordning 2019/1827,

skal fortolkes således, at

den ordregivende myndighed ved afgørelsen af, om tærsklen for anvendelse af dette direktiv er nået, skal vurdere »koncessionshaverens samlede omsætning i kontraktens løbetid, eksklusiv [merværdiafgift (moms)]« under hensyntagen til de afgifter, som brugerne betaler til koncessionshaveren, samt til de indskud og omkostninger, som den ordregivende myndighed betaler. Den ordregivende myndighed kan imidlertid ligeledes lægge til grund, at den tærskel, der er fastsat for anvendelsen af direktiv 2014/23, som ændret ved den delegerede forordning 2019/1827, er nået, når de investeringer og omkostninger, der skal afholdes af koncessionshaveren alene eller sammen med den ordregivende myndighed, i hele den periode, hvori koncessionskontrakten finder anvendelse, åbenbart overstiger denne tærskelværdi.

- 3) Artikel 38, stk. 1, i direktiv 2014/23, som ændret ved den delegerede forordning 2019/1827, sammenholdt med bilag V, punkt 7, litra b), og fjerde betragtning til direktivet samt artikel 4 i og bilag XXI, punkt III.1.1 til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/1986 af 11. november 2015 om standardformularer til brug ved offentliggørelse af bekendtgørelser i forbindelse med offentlige udbud og om ophævelse af forordning (EU) nr. 842/2011,

skal fortolkes således, at

en ordregivende myndighed i henhold til kriterierne for udvælgelse og kvalitativ vurdering af ansøgerne kan kræve, at de økonomiske aktører optages i et handelsregister eller et fagligt register, for så vidt som en økonomisk aktør kan henvise til, at han er optaget i et tilsvarende register i den medlemsstat, hvor vedkommende er etableret.

- 4) Artikel 38, stk. 1, i direktiv 2014/23, som ændret ved den delegerede forordning 2019/1827, sammenholdt med direktivets artikel 27 og artikel 1 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2195/2002 af 5. november 2002 om det fælles glossar for offentlige kontrakter (CPV),

skal fortolkes således, at

den er til hinder for, at en ordregivende myndighed, der pålægger de erhvervsdrivende at være optaget i et handelsregister eller et fagligt register i en medlemsstat i Den Europæiske Union, ikke kan henvise til det fælles glossar for offentlige kontrakter (CPV), der udgøres af CPV-koder, men til NACE Rev 2-nomenklaturen, som denne er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1893/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af den statistiske nomenklatur for økonomiske aktiviteter NACE rev. 2 og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3037/90 og visse EF-forordninger om bestemte statistiske områder.

- 5) Artikel 38, stk. 1 og 2, i direktiv 2014/23, som ændret ved den delegerede forordning 2019/1827, sammenholdt med direktivets artikel 26, stk. 2,

skal fortolkes således, at

en ordregivende myndighed ikke uden at tilsidesætte det proportionalitetsprincip, der er fastsat ved direktivets artikel 3, stk. 1, første afsnit, kan kræve, at hvert medlem af en midlertidig virksomhedssammenslutning skal være optaget i et handelsregister eller et fagligt register for at kunne udøve den aktivitet, der består i udlejning og leasing af biler og lette motorkøretøjer.

(¹) EUT C 471 af 22.11.2021.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 10. november 2022 — Eircom Limited mod Commission for Communications Regulation (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court (Irland) — Irland)

(Sag C-494/21) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – elektroniske kommunikationsnet og -tjenester – forsyningspligt og brugernes rettigheder – direktiv 2002/22/EF (forsyningspligt-direktivet) – artikel 12 – beregning af omkostninger ved og finansiering af forsyningspligt – eneleverandør af forsyningspligttydelser og flere leverandører af telekommunikationstjenester, der driver virksomhed på markedet – fastsættelse af den urimelige byrde)

(2023/C 7/13)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court (Irland)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Eircom Limited

Sagsøgt: Commission for Communications Regulation

Procesdeltagere: Vodafone Ireland Limited, Three Ireland (Hutchison) Limited og Three Ireland Services (Hutchison) Limited

Konklusion

Artikel 12 og 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester

skal fortolkes således, at

den kompetente nationale tilsynsmyndighed med henblik på vurderingen af, om nettoomkostningerne ved forsyningspligten udgør en urimelig byrde for en operatør, der er pålagt en sådan pligt, i medfør af disse bestemmelser skal undersøge de særlige kendetegn ved denne operatør under hensyntagen til dennes situation i forhold til dens konkurrenters situation på det relevante marked.

(¹) EUT C 431 af 25.10.2021.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 10. november 2022 — Taxi Horn Tours BV mod gemeente Weert, gemeente Nederweert og Touringcars VOF (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Gerechtshof 's-Hertogenbosch — Pays-Bas — Nederlandene)

(Sag C-631/21) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter – direktiv 2014/24/EU – tildeling af kontrakter – artikel 2, stk. 1, nr. 10) – begrebet »økonomisk aktør« – interessentskab uden status som juridisk person omfattet – artikel 19, stk. 2, og artikel 63 – fælles virksomhed eller udnyttelse af kapaciteten hos de samarbejdende personers andre enheder – artikel 59, stk. 1 – forpligtelse til at fremlægge et eller flere fælles europæiske udbudsdokumenter (ESPD) – formålet med ESPD)

(2023/C 7/14)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Taxi Horn Tours BV

Sagsøgte: gemeente Weert, gemeente Nederweert og Touringcars VOF

Konklusion

Artikel 59, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF, sammenholdt med artikel 2, stk. 1, nr. 10), og artikel 63 i dette direktiv samt med bilag 1 til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/7 af 5. januar 2016 om en standardformular for det fælles europæiske udbudsdokument (ESPD),

skal fortolkes således, at:

En fælles virksomhed, der, uden at være en juridisk person, har form af et selskab, der er reguleret ved en medlemsstats nationale lovgivning og er opført i dennes handelsregister, og som kan anses for at være stiftet både midlertidigt og permanent, og hvori selskabsdeltagerne er aktive på det samme marked som den fælles virksomhed og hæfter solidarisk for opfyldelsen af de forpligtelser, som den har indgået, skal indgive sit eget ESPD, når den agter at deltage alene i en procedure for indgåelse af en offentlig kontrakt eller afgive et bud, hvis den påviser, at den kan udføre den pågældende kontrakt ved kun at anvende sine egne ansatte og materielle ressourcer. Hvis denne fælles virksomhed med henblik på udførelsen af en offentlig kontrakt derimod vurderer, at den skal basere sig på visse selskabsdeltageres midler, skal den anses for at basere sig på andre enheders kapacitet som omhandlet i artikel 63 i direktiv 2014/24 og således ikke alene indgive sit eget ESPD, men også et for hver selskabsdeltager, hvis kapacitet den agter at basere sig på.

(¹) EUT C 24 af 17.1.2022.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 10. november 2022 — Laboratoire Pareva mod Biotech3D Ltd & Co. KG, Europa-Kommissionen, Den Franske Republik og Det Europæiske Kemikalieagentur

(Sag C-702/21 P) (¹)

(Appel – biocidholdige produkter – forordning (EU) nr. 528/2012 – delegeret forordning (EU) nr. 1062/2014 – aktivstoffet PHMB (1415; 4.7) – afslag på godkendelse som eksisterende aktivstof til anvendelse i biocidholdige produkter af type 1, 5 og 6 – godkendelse som eksisterende aktivstof til anvendelse i biocidholdige produkter af type 2 og 4 – teratogen virkning – vurdering af risiciene for menneskers sundhed)

(2023/C 7/15)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Laboratoire Pareva (ved avocats S. Englebert, M. Grunchard og M. Ombredane, avocaat P. Sellar og avocat K. Van Maldegem)

De andre parter i appelsagen: Biotech3D Ltd & Co. KG, Europa-Kommissionen (ved R. Lindenthal og K. Mifsud-Bonnici, som befuldmægtigede), Den Franske Republik (ved G. Bain og J.-L. Carré, som befuldmægtigede) og Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) (ved C. Buchanan, M. Heikkilä og T. Zbihlejš, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Laboratoire Pareva betaler sagsomkostningerne.
- 3) Den Franske Republik bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 64 af 7.2.2022.

Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 9. november 2022 — straffesag mod AB (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Giudice di pace di Lecce — Italien)

(Sag C-243/22) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – anvendelsesområde – artikel 49 – legalitetsprincippet og princippet om proportionalitet mellem lovovertrædelse og straf – lovovertrædelsens manglende strafværdighed som følge af dens særligt harmløse karakter – national retspraksis, der forbyder anvendelsen af en national lovgivning på procedurer for fredsdommeren – manglende forbindelse med EU-retten – åbenbart, at Domstolen ikke har kompetence)

(2023/C 7/16)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Giudice di pace di Lecce

Part i straffesagen

AB

Konklusion

Det er åbenbart, at Den Europæiske Unions Domstol ikke har kompetence til at besvare de spørgsmål, der er forelagt af Giudice di pace di Lecce (fredsdommeren i Lecce, Italien) ved afgørelse af 23. marts 2022.

⁽¹⁾ Dato for indlevering: 6.4.2022.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 20. september 2022 — Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Bydgoszczy mod B. sp.j.

(Sag C-606/22)

(2023/C 7/17)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Bydgoszczy

Sagsøgt: B. sp.j.

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 1, stk. 2, og artikel 73 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem ⁽¹⁾ og princippet om neutralitet, proportionalitetsprincippet og princippet om ligebehandling fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for en praksis, anlagt af de nationale skatte- og afgiftsmyndigheder, for så vidt som denne praksis ikke — med henvisning til et manglende nationalt retsgrundlag og forbuddet mod ugrundet berigelse — tillader en berigtigelse af momsgrundlaget og den skyldige afgift, hvis salget af varer og tjenesteydelser til forbrugere med en for høj momssats blev registreret med et kasseapparat og bekræftet af kasseboner, men ikke ved udstedelse af momsfakturaer, når prisen som følge af denne prisjustering (bruttosalgsværdi) er uændret?

⁽¹⁾ EUT 2006, L 347, s. 1, som ændret.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Amsterdam (Nederlandene) den 29. september 2022 — Koninklijke Nederlandse Lawn Tennisbond mod Autoriteit Persoonsgegevens

(Sag C-621/22)

(2023/C 7/18)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Amsterdam

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Koninklijke Nederlandse Lawn Tennisbond

Sagsøgt: Autoriteit Persoonsgegevens

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Hvorledes skal den forelæggende ret fortolke begrebet »legitim interesse«?
- 2) Skal udtrykket fortolkes således, som sagsøgte fortolker det? Er det udelukkende interesser, som vedrører lov, udgør lov, er fastsat i en lov?

Eller;
- 3) Kan enhver interesse være en legitim interesse, forudsat at interessen ikke er i strid med loven? Udtrykt mere specifikt: Må en rent kommerciel interesse og den interesse, som er omhandlet her, nemlig levering af personoplysninger mod betaling uden samtykke fra den pågældende person, efter omstændighederne betragtes som en legitim interesse? I bekræftende fald, hvilke omstændigheder er afgørende for, om en rent kommerciel interesse er en legitim interesse?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tallinna Ringkonnakohus (Estland) den 14. oktober 2022 — Globex International OÜ mod Duclos Legnostrutture Srl og RD

(Sag C-647/22)

(2023/C 7/19)

Processprog: estisk

Den forelæggende ret

Tallinna Ringkonnakohus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Globex International OÜ

Sagsøgte: Duclos Legnostrutture Srl og RD

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 1, stk. 2, i forordning nr. 1896/2006 ⁽¹⁾ fortolkes således, at en national lovbestemmelse som § 371, stk. 1, nr. 4, i den estiske retsplejelov (i henhold til hvilken en ret bl.a. ikke antager en sag til realitetsbehandling, når en kendelse truffet af en estisk ret, som afslutter en sag, der er afsagt i en tvist mellem de samme parter om den samme genstand og på det samme grundlag, og som udelukker et fornyet søgsmål i den samme sag, har fået retskraft) er til hinder for behandlingen af en sag om et krav, som er omfattet af et europæisk betalingspåkrav, der er udstedt og erklæret eksigibelt af en domstol i en medlemsstat?

- 2) Såfremt det første spørgsmål normalt skal besvares bekræftende, ændres besvarelsen da, såfremt det efter det europæiske betalingspåbuds erklæring om eksigibilitet viser sig, at forkyndelsen af betalingskravet ikke er sket i overensstemmelse med de i artikel 13-15 i forordning nr. 1896/2006 fastlagte mindstestandarder?
- 3) Såfremt den andet spørgsmål skal besvares bekræftende, kan den ret, som har udstedt og erklæret det europæiske betalingskrav for eksigibelt, da af egen drift eller efter anmodning fra fordringshaveren træffe afgørelse om, at betalingskravets erklæring om eksigibilitet er ugyldig, såfremt det efter betalingskravets erklæring om eksigibilitet viser sig, at forkyndelsen af betalingskravet ikke er sket i overensstemmelse med de i artikel 13-15 i forordning nr. 1896/2006 fastlagte mindstestandarder?
- 4) Såfremt det tredje spørgsmål skal besvares bekræftende, kan den ret, som har udstedt og erklæret det europæiske betalingskrav for eksigibelt, da uafhængigt af gennemførelsen, afslutningen eller resultatet af sagen om tvangsfuldbyrdelse ved retten i fuldbyrdelsesmedlemsstaten træffe afgørelse om, at betalingskravets erklæring om eksigibilitet er ugyldig?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1896/2006 af 12.12.2006 om indførelse af en europæisk betalingspåkravsprocedure (EUT 2006, L 399, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 19. oktober 2022 — I (*) GmbH & Co. KG mod Hauptzollamt HZA (*)

(Sag C-655/22)

(2023/C 7/20)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: I (*) GmbH & Co. KG

Sagsøgt: Hauptzollamt HZA (*)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 2 i forordning nr. 1360/2013 (¹) fortolkes således, at en sukkerproducent skulle have indgivet en ansøgning om tilbagebetaling af uretmæssigt opkrævede afgifter senest den 30. september 2014?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Er den kompetente myndighed i et tilfælde som det foreliggende (afgifter opkrævet i strid med EU-retten, men fastsat retskraftigt, for hvilke der først blev ansøgt om tilbagebetaling et år efter fastsættelsen med tilbagevirkende kraft af en lavere koefficient ved forordning nr. 1360/2013) berettiget til at afvise tilbagebetaling af uretmæssigt opkrævede produktionsafgifter under henvisning til de nationale bestemmelser om retskraft og til fristen for fastsættelse af afgifter i henhold til de nationale bestemmelser samt det EU-retlige retssikkerhedsprincip?

(¹) Rådets forordning (EU) nr. 1360/2013 af 2.12.2013 om fastsættelse af produktionsafgifter i sukkersektoren for produktionsårene 2001/02, 2002/03, 2003/04, 2004/05 og 2005/06, den koefficient, som kræves for beregning af tillægsafgiften for produktionsårene 2001/02 til 2004/05, og det beløb, som sukkerproducenterne skal betale sukkerroesælgere som følge af forskellen mellem den maksimale afgift og den afgift, der skal opkræves for produktionsårene 2002/03, 2003/04 og 2005/06 (EUT 2013, L 343, s. 2).

(*) Information er fjernet eller erstattet inden for rammerne af beskyttelse af personoplysninger og/eller fortrolighed.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Varhoven administrativen sad (Bulgarien) den 19. oktober 2022 — Askos Properties EOOD mod Zamestnik izpalnitelen direktor na Darzhaven fond »Zemedelie«

(Sag C-656/22)

(2023/C 7/21)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Varhoven administrativen sad

Parter i hovedsagen

Kassationsappellant: Askos Properties EOOD

Kassationsindstævnt: Zamestnik izpalnitelen direktor na Darzhaven fond »Zemedelie«

Præjudicielle spørgsmål

1. Hvorledes skal artikel 2, stk. 2, litra f), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013⁽¹⁾ om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008, hvorefter navnlig ekspropriation af hele eller en væsentlig del af bedriften anerkendes som »force majeure« og »ekstraordinære omstændigheder« med henblik på finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik, hvis ekspropriationen ikke kunne forudses på dagen for indgivelse af ansøgningen, fortolkes, og foreligger der navnlig et sådant tilfælde af force majeure eller ekstraordinære omstændigheder, henholdsvis ekspropriation af hele eller en væsentlig del af bedriften, hvis der meddeles opsigelse af en aftale mellem en kommunal forvaltning og en støttemodtager om anvendelse af kommunale landbrugsarealer (græsarealer, græsningsarealer og enge), som blev indgået inden for rammerne af foranstaltning 211 »betalinger til landbrugere i bjergområder med naturbetingede begrænsninger« under programmet for udvikling af landdistrikter for perioden 2007-2013, idet opsigelsen skete med henblik på at gennemføre en ændring af bulgarske retsfor skrifter, som ikke kunne have været forudset af støttemodtageren på tidspunktet for indgåelsen af forpligtelsen?
2. Foreligger der en situation som den, der omhandles i artikel 47, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013⁽²⁾ af 17. december 2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005, hvis der meddeles opsigelse af en forpagtningsaftale om kommunale arealer, som blev forpagtet af støttemodtageren inden for rammerne af foranstaltning 21[1] »betalinger til landbrugere i bjergområder med naturbetingede begrænsninger«, hvis opsigelsen skete som følge af en ændring af nationale retsfor skrifter, hvorved lov om ejendomsret til og anvendelse af landbrugsarealer blev ændret og suppleret således, at besiddelse af et husdyrbrug og landbrugerens meddelelse af et bestemt antal husdyr til den bulgarske myndighed for fødevarer sikkerhed blev indført som nye betingelser for udlejning eller forpagtning af kommunale arealer som omhandlet i artikel [37i] i lov om ejendomsret til og anvendelse af landbrugsarealer, idet denne ændring hverken kunne have været forudset af støttemodtageren eller forvaltningsmyndigheden på tidspunktet for indgåelsen af forpligtelsen?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17.12. 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 (EUT 2013, L 347, s. 549).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 af 17.12.2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 (EUT 2013, L 347, 487).

Sag anlagt den 2. november 2022 — Republikken Polen mod Rådet for Den Europæiske Union**(Sag C-675/22)**

(2023/C 7/22)

Processprog: polsk

Parter*Sagsøger:* Republikken Polen (ved B. Majczyna, som befuldmægtiget)*Sagsøgt:* Rådet for Den Europæiske Union**Sagsøgerens påstande**

- Rådets forordning (EU) 2022/1369 af 5. august 2022 om koordinerede foranstaltninger til reduktion af efterspørgslen efter gas ⁽¹⁾ annulleres i sin helhed.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsomkostningerne.
- Subsidiært, såfremt Domstolen fastslår, at retsgrundlaget for den anfægtede forordning er korrekt, annulleres artikel 5, stk. 1 og 2, i forordning 2022/1369.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet til prøvelse af den anfægtede forordning 2022/1369 har Republikken Polen fremsat følgende anbringender:

- 1) Et anbringende om, at vedtagelsen af forordningen hviler på et forkert retsgrundlag, og i denne sammenhæng en tilsidesættelse af artikel 192, stk. 2, litra c), TEUF, sammenholdt med artikel 194, stk. 2, andet afsnit, TEUF, for så vidt som den anfægtede forordning ikke blev vedtaget på grundlag af artikel 192, stk. 2, litra c), TEUF, der kræver enstemmighed i Rådet, eftersom forordningen i væsentlig grad berører en medlemsstats valg mellem forskellige energikilder og den generelle sammensætning af dens energiforsyning.

Polen har over for den anfægtede forordning for det første gjort gældende, at retsgrundlaget, dvs. artikel 122, stk. 1, TEUF, er forkert. Polen har anført, at hovedformålet med den anfægtede forordning er at udøve en betydelig indflydelse på betingelserne for udnyttelse af energiressourcer, valget mellem forskellige energikilder og den generelle sammensætning af energiforsyningen. Henset til, at forordningen i væsentlig grad berører friheden til at udforme energimikset, skulle denne have været vedtaget på grundlag af artikel 192, stk. 2, litra c), TEUF, hvortil der henvises i artikel 194, stk. 2, andet afsnit, TEUF, dvs. i henhold til den særlige lovgivningsprocedure, hvorefter Rådet træffer afgørelse ved enstemmighed.

- 2) Et anbringende om tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet, idet EU-institutionerne er blevet tillagt en skønsmæssig beføjelse til at udløse en EU-alarmsituation og ikke har redegjort for, hvordan de foranstaltninger, der er fastsat i forordningen, kan opfylde dens formål.

- 3) Et anbringende om tilsidesættelse af princippet om energimæssig solidaritet.

⁽¹⁾ EUT 2022, L 206, s. 1.

Appel iværksat den 8. november 2022 af Methanol Holdings (Trinidad) Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Udvidede Afdeling) den 14. september 2022 i sag T-744/19, Methanol Holdings (Trinidad) Ltd mod Kommissionen

(Sag C-688/22 P)

(2023/C 7/23)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Methanol Holdings (Trinidad) Ltd (ved advokats B. Servais og V. Crochet)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen, Achema AB, Grupa Azoty S.A. og Grupa Azoty Zakłady Azotowe Puławy S.A.

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves.
- Der gives medhold i påstandene i første instans.
- Kommissionen og intervenienten tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder omkostningerne i første instans.
Subsidiært,
- Sagen hjemvises til Retten med henblik på fornyet afgørelse.
- Afgørelsen om sagsomkostningerne i første instans og i appelsagen udsættes.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat to anbringender.

For det første anlagde Retten en urigtig fortolkning af artikel 3, stk. 2 og 3, og artikel 9, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union ⁽¹⁾, (herefter »grundforordningen«) ved fastlæggelsen af eksportprisen med henblik på beregningen af prisunderbudsmargenerne og målprisunderbudsmargenerne ved eksport til Den Europæiske Union gennem forretningsmæssigt forbundne enheder, hvorfor den med urette fastslog, at Kommissionen ikke havde tilsidesat grundforordningens artikel 3, stk. 1-3 og 5-8, og artikel 9, stk. 4.

For det andet gengav Retten de argumenter, som Methanol Holdings (Trinidad) Limited havde fremsat i replikken vedrørende Kommissionens analyse af prisfald og pristryk, forkert, hvorved den med urette forkastede disse argumenter.

⁽¹⁾ EUT 2016, L 176, s. 21.

RETTE

Rettens dom af 19. oktober 2022 — JS mod Den Fælles Afviklingsinstans

(Sag T-270/20) ⁽¹⁾

(Personalesag – midlertidigt ansatte – bedømmelsesrapport – bedømmelsesåret 2018 – åbenbart urigtigt skøn – princippet om upartiskhed – ret til forsvar – vedtægtens artikel 26 – omsorgspligt – ansvar)

(2023/C 7/24)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: JS (ved advokaterne L. Levi og A. Champetier)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB) (ved L. Forestier, befuldmægtiget, bistået af advokaterne D. Waelbroeck og A. Duron)

Sagens genstand

Sagsøgeren har med sit søgsmål støttet på artikel 270 TEUF, indgivet til Rettens Justitskontor den 7. maj 2020, nedlagt påstand dels om annullation af hans bedømmelsesrapport for 2018 samt af afgørelsen af 22. januar 2020 om afslag på hans klage, dels om erstatning af det tab, som han angiveligt har lidt som følge heraf.

Konklusion

1) Den Fælles Afviklingsinstans frifindes.

2) JS betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 247 af 27.7.2020.

Rettens dom af 19. oktober 2022 — JS mod Afviklingsinstansen

(Sag T-271/20) ⁽¹⁾

(Personalesag – midlertidigt ansatte – klagefrist – formaliteten – psykisk chikane – vedtægtens artikel 12a – anmodning om bistand – vedtægtens artikel 24 – afslag på anmodningen – intet prima facie-bevis – omsorgspligt – ansvar)

(2023/C 7/25)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: JS (ved advokaterne L. Levi og A. Champetier)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (ved L. Forestier og H. Ehlers, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne D. Waelbroeck og A. Duron)

Sagens genstand

Med søgsmålet, der er anlagt i henhold til artikel 270 TEUF, har sagsøgeren nedlagt påstand dels om annullation af afgørelse truffet af Den Fælles Afviklingsinstans (Afviklingsinstansen) den 14. juni 2019 om afslag på sagsøgerens anmodning om bistand, der blev indgivet den 2. maj 2019, og om fornødent af Afviklingsinstansens afgørelse af 23. januar 2020 om afslag på sagsøgerens klage over afgørelsen af 14. juni 2019, dels om erstatning for det tab, som han angiveligt har lidt som følge af disse afgørelser.

Konklusion

- 1) Den Fælles Afviklingsinstans frifindes.
- 2) JS betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 247 af 27.7.2020.

Rettens dom af 26. oktober 2022 — KD mod EUIPO

(Sag T-298/20) (¹)

(Personalesag – midlertidigt ansatte – bedømmelsesåret 2019 – bedømmelsesrapport – administrativ procedure – formaliteten – begrundelsespligt – ret til et forsvar – omsorgspligt – ansvar – ikke-økonomisk skade)

(2023/C 7/26)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: KD (ved advokat S. Pappas)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved K. Tóth, som befuldmægtiget, bistået af advokat B. Wägenbaur)

Sagens genstand

Med et søgsmål støttet på artikel 270 TEUF og anlagt den 22. maj 2020 har sagsøgeren nedlagt påstand dels om annullation af sin bedømmelsesrapport for bedømmelsesåret 2019, dels om erstatning for den ikke-økonomiske skade, som hun har lidt.

Konklusion

- 1) KD's bedømmelsesrapport for bedømmelsesåret 2019 annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO).
- 3) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler tre fjerdedele af de af KD afholdte omkostninger.
- 4) KD bærer en fjerdedel af sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 262 af 10.8.2020.

Retten dom af 26. oktober 2022 — LE mod Kommissionen(Sag T-475/20) ⁽¹⁾

(Tilskudsafstale indgået inden for rammerne af det syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) – debetnotaer udstedt af Kommissionen med henblik på tilbagesøgning af tilskud, som er tildelt i henhold til en kontrakt – afgørelse, der kan tvangsfuldbyrdes – artikel 299 TEUF)

(2023/C 7/27)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: LE (ved advokat M. Straus)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. André, J. Estrada de Solà og S. Romoli, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Med sit søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C (2020) 3988 final af 9. juni 2020 om tilbagesøgning af en hovedstol på 275 915,12 EUR.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) LE betaler sagsomkostningerne, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

⁽¹⁾ EUT C 414 af 30.11.2020.

Retten dom af 19. oktober 2022 — Ighoga Region 10 m.fl. mod Kommissionen(Sag T-582/20) ⁽¹⁾

(Statsstøtte – opførelse af et hotel og kongrescenter i Ingolstadt – afgørelse, hvorved det fastslås, at der ikke foreligger statsstøtte – de berørte parter proceduremæssige rettigheder – manglende indledning af den formelle undersøgelsesprocedure – ingen alvorlige vanskeligheder)

(2023/C 7/28)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: Interessengemeinschaft der Hoteliers und Gastronomen Region 10 eV (Ighoga Region 10) (Ingolstadt, Tyskland), MJ og MK (ved advokat A. Bartosch)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved B. Stromsky og K. Blanck, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Forbundsrepublikken Tyskland (ved J. Möller, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Sagsøgerne har med deres søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF nedlagt påstand om annullation af Europa-Kommissionens afgørelse C(2020) 2623 final af 28. april 2020, hvorved det efter afslutningen af den indledende undersøgelsesfase i statsstøttesag SA. 48582 (2017/FC) blev fastslået, at de foranstaltninger, der var indeholdt i den klage, som blev indgivet den 4. juli 2017 af Ighoga Region 10, og som vedrører den igangværende opførelse af et kongrescenter i Ingolstadt (Tyskland) og et nærliggende hotel, ikke udgjorde statsstøtte ydet af Tyskland til Maritim-Gruppe og KHI Immobilien GmbH.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Interessengemeinschaft der Hoteliers und Gastronomen Region 10 e. V. (Ighoga Region 10), MJ og MK bærer deres egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.
- 3) Forbundsrepublikken Tyskland bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 414 af 30.11.2020.

Rettens dom af 19. oktober 2022 — MV mod Kommissionen

(Sag T-624/20) (¹)

(Personalesag – tjenestemænd – ansættelse – meddelelse om almindelig udvælgelsesprøve EPSO/AD/364/19 (AD 7) – udvælgelseskomitéens afgørelse om ikke at give sagsøgeren adgang til den følgende etape i udvælgelsesprøven – adgangsbetingelser til udvælgelsesprøven – utilstrækkelig erhvervs erfaring – begrundelsespligt – åbenbart urigtigt skøn – reglerne om sprog – ligebehandling)

(2023/C 7/29)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: MV (ved advokaterne G. Pandey, D. Rovetta og V. Villante)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved T. Lilamand og M. Brauhoff, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bauer og M. Alver, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Sagsøgeren har med sit søgsmål støttet på artikel 270 TEUF nedlagt påstand dels om annullation af udvælgelseskomitéens afgørelse af 29. oktober 2019 om afslag på hans ansøgning om fornyet prøvelse af afgørelsen af 5. juni 2019 om ikke at give ham adgang til den følgende etape i den almindelige udvælgelsesprøve EPSO/AD/364/19 — Sikkerhedsmedarbejdere (AD 7), af meddelelsen om udvælgelsesprøve samt af udkastet til listen over de tjenestemænd, der blev udvalgt til at deltage i udvælgelsesprøven, dels om erstatning af det tab, som han angiveligt har lidt som følge af disse retsakter.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) MV bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.
- 3) Rådet for Den Europæiske Union bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 443 af 21.12.2020.

Rettens dom af 26. oktober 2022 — Ovsyannikov mod Rådet(Sag T-714/20) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraine – indefrysning af midler – restriktioner med hensyn til indrejse på medlemsstaternes område liste over personer, enheder og organer, der er omfattet af indefrysningen af midler og økonomiske ressourcer – opretholdelse af sagsøgerens navn på listen – urigtigt skøn)

(2023/C 7/30)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Dmitry Vladimirovich Ovsyannikov (Moskva, Rusland) (ved advokaterne J.L. Iriarte Ángel og E. Delage González)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved H. Marcos Fraile, S. Sáez Moreno og A. Antoniadis, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Med sit søgsmål, der er anlagt i henhold til artikel 263 TEUF, har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation for det første af Rådets afgørelse (FUSP) 2020/1269 af 10. september 2020 om ændring af afgørelse 2014/145/FUSP om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT 2020, L 298, s. 23), og af Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2020/1267 af 10. september 2020 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 269/2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT 2020, L 298, s. 1), for det andet af Rådets afgørelse (FUSP) 2021/448 af 12. marts 2021 om ændring af afgørelse 2014/145/FUSP om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT 2021, L 87, s. 35), og af Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2021/446 af 12. marts 2021 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 269/2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT 2021, L 87, s. 19), for det tredje af Rådets afgørelse (FUSP) 2021/1470 af 10. september 2021 om ændring af afgørelse 2014/145/FUSP om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT 2021, L 321, s. 32), og af Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2021/1464 af 10. september 2021 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 269/2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT 2021, L 321, s. 1), og for det fjerde af Rådets afgørelse (FUSP) 2022/411 af 10. marts 2022 om ændring af afgørelse 2014/145/FUSP om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT 2022, L 84, s. 28), og af Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2022/408 af 10. marts 2022 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 269/2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT 2022, L 84, s. 2), for så vidt som disse retsakter opretholder sagsøgerens navn på de lister, der er knyttet som bilag til disse retsakter.

Konklusion

- 1) Rådets afgørelse (FUSP) 2020/1269 af 10. september 2020 om ændring af afgørelse 2014/145/FUSP om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed, Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2020/1267 af 10. september 2020 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 269/2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed, Rådets afgørelse (FUSP) 2021/448 af 12. marts 2021 om ændring af afgørelse 2014/145/FUSP om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed, Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2021/446 af 12. marts 2021 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 269/2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed, Rådets afgørelse (FUSP) 2021/1470 af 10. september 2021 om ændring af afgørelse 2014/145/FUSP om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed, Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2021/1464 af 10. september 2021 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 269/2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed, Rådets afgørelse (FUSP)

2022/411 af 10. marts 2022 om ændring af afgørelse 2014/145/FUSP om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed, og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2022/408 af 10. marts 2022 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 269/2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed, annulleres, for så vidt som Dmitry Vladimirovich Ovsyannikovs navn er blevet opretholdt på listen over personer, enheder og organer, der er omfattet af disse restriktive foranstaltninger.

- 2) Rådet for Den Europæiske Union bærer sine egne omkostninger og betaler de af Dmitry Vladimirovich Ovsyannikov afholdte omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

(¹) EUT C 44 af 8.2.2021.

Retten dom af 19. oktober 2022 — Praesidiad mod EUIPO — Zaun (Pæl)

(Sag T-231/21) (¹)

[EF-design – ugyldighedssag – registreret EF-design, der gengiver en pæl – ugyldighedsgrund – manglende iagttagelse af betingelserne for beskyttelse – artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (CE) nr. 6/2002 – elementer af et produkts udseende, der alene er bestemt af produktets tekniske funktion – artikel 8, stk. 1, i forordning nr. 6/2002]

(2023/C 7/31)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Praesidiad Holding (Zwevegem, Belgien) (ved advokaterne M. Rieger Jansen og D. Op de Beeck)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Ivanauskas, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Zaun Ltd (Wolverhampton, Det Forenede Kongerige) (ved advokaterne O. Petter og J. Saladin)

Sagens genstand

Med søgsmålet anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation og omgørelse af afgørelse truffet den 15. februar 2021 af Tredje Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 2068/2019-3).

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 15. februar 2021 af Tredje Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 2068/2019-3) annulleres.
- 2) Begæringen om, at designet registreret under nr. 127204-0001 erklæres ugyldigt, som er indgivet af Zaun Ltd den 27. marts 2018, afslås.

- 3) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de af Praesidiad Holding afholdte omkostninger.
- 4) Zaun bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 278 af 12.7.2021.

Retten dom af 26. oktober 2022 — The Bazooka Companies mod EUIPO — Bilkiewicz (Formen på en sutteflaske)

(Sag T-273/21) (¹)

[EU-varemærker – fortabelsessag – tredimensionalt EU-varemærke – formen på en sutteflaske – reel brug af varemærket – artikel 18, stk. 1, andet afsnit, litra a), og artikel 58, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/1001 – arten af brugen af varemærket – form, der afviger ved elementer, der ikke forandrer særpræget – begrundelsespligt]

(2023/C 7/32)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: The Bazooka Companies, Inc. (New York, New York, De Forenede Stater), som har fået tilladelse til at indtræde i sagen i stedet for The Topps Company, Inc. (ved advokaterne D. Wieddekind og D. Wiemann)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved R. Raponi og D. Gája, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Trebor Robert Bilkiewicz (Gdansk, Polen) (ved advokat P. Ratnicki Kiczka)

Sagens genstand

Med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af afgørelse truffet den 10. marts 2021 af Andet Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1326/2020-2).

Konklusion

- 1) The Bazooka Companies, Inc. tillades at indtræde i sagen i stedet for The Topps Company, Inc. som sagsøger.
- 2) Afgørelsen truffet den 10. marts 2021 af Andet Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1326/2020-4) annulleres.
- 3) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af The Bazooka Companies.
- 4) Trebor Robert Bilkiewicz bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 278 af 12.7.2021.

Rettens dom af 19. oktober 2022 — Louis Vuitton Malletier mod EUIPO — Wisniewski (Gengivelse af et skakternmønster II)

(Sag T-275/21) ⁽¹⁾

(EU-varemærker – ugyldighedssag – international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret – figurmærke, der gengiver et skakternmønster – absolut ugyldighedsgrund – fornødent særpræg ikke opnået ved brug – artikel 7, stk. 3, og artikel 51, stk. 2, i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 7, stk. 3, og artikel 59, stk. 2, i forordning (EU) 2017/1001) – samlet bedømmelse af beviser for fornødent særpræg opnået ved brug – geografisk rækkevidde for beviserne for fornødent særpræg opnået ved brug – beviser vedrørende brugen af et varemærke på internettet – beviser vedrørende sager om krænkelse)

(2023/C 7/33)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Louis Vuitton Malletier (Paris, Frankrig) (ved advokaterne P. Roncaglia, N. Parrotta og P.-Y. Gautier)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Norbert Wisniewski (Warszawa, Polen)

Sagens genstand

Med søgsmålet støtte på artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation og omgørelse af afgørelse truffet den 25. februar 2021 af Femte Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1307/2020-5).

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Louis Vuitton Malletier betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 263 af 5.7.2021.

Rettens dom af 19. oktober 2022 — Castel Frères mod EUIPO — Shanghai Panati (Gengivelse af kinesiske tegn)

(Sag T-323/21) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – fortabelsessag – EU-figurmærke, der gengiver kinesiske tegn – reel brug af varemærket – artikel 18, stk. 1, i forordning (EU) 2017/1001 – artikel 58, stk. 1, litra a), i forordning 2017/1001 – forandring af særpræget]

(2023/C 7/34)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Castel Frères (Blanquefort, Frankrig) (ved advokat T. de Haan)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Shanghai Panati Co. (Shanghai, Kina)

Sagens genstand

Med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af afgørelse truffet den 22. marts 2021 af Femte Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 753/2020-5).

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Castel Frères betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 310 af 2.8.2021.

Rettens dom af 9. november 2022 — Pharmadom mod EUIPO — Wellstat Therapeutics (WELLMONDE)

(Sag T-601/21) (¹)

[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket WELLMONDE – det ældre nationale ordmærke WELL AND WELL – relativ registreringshindring – ingen risiko for forveksling – ingen lighed mellem tegnene – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2023/C 7/35)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Pharmadom (Boulogne Billancourt, Frankrig) (ved advokat M.-P. Dauquaire)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved N. Lamsters og J. Crespo Carrillo, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Wellstat Therapeutics Corp. (Rockville, Maryland, De Forenede Stater) (ved advokat M. Graf)

Sagens genstand

Med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af afgørelse truffet den 23. juni 2021 af Femte Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1776/2020-5).

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Pharmadom betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 481 af 29.11.2021.

Rettens dom af 9. november 2022 — WP m.fl. mod Kommissionen(Sag T-604/21) ⁽¹⁾

(Personalesag – kontraktansatte – pensioner – pensionsrettigheder optjent før tiltrædelsen af tjenesten ved Unionen – overførsel til Unionens pensionsordning – godskrivning af pensionsgivende tjenesteår – ansøgning om tilbagebetaling af de overførte nationale pensionsrettigheder – afslag på ansøgningen – reglen om »eksistensminimum« – berigelse uden grund – ligebehandling)

(2023/C 7/36)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: WP, WQ og WR (ved advokat N. de Montigny)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved B. Mongin og M. Brauhoff, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Sagsøgerne har med deres søgsmål støttet på artikel 270 TEUF, i disses egenskab af arvinger efter A, nedlagt påstand om annullation af afgørelsen truffet af Kontoret for Forvaltning og Fastsættelse af Individuelle Rettigheder (PMO) ved Europa-Kommissionen den 16. november 2020 om afslag på ansøgningen om tilbagebetaling af de nationale pensionsrettigheder, som denne person havde optjent inden sin død og som var blevet overført til Den Europæiske Unions institutioners pensionsordning, samt om annullation af Kommissionens afgørelse af 15. juni 2021 om afslag på den nævnte persons klage, i medfør af artikel 90 i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) WP, WQ og WR betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 452 af 8.11.2021.

Rettens dom af 26. oktober 2022 — Lemken mod EUIPO (Himmelblå nuance)(Sag T-621/21) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – ansøgning om EU-mærke bestående af en himmelblå nuance – absolut registreringshindring – mangel på fornødent særpræg – artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 – fornødent særpræg ikke opnået ved brug – artikel 7, stk. 3, i forordning 2017/1001]

(2023/C 7/37)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Lemken GmbH & Co. KG (Alpen, Tyskland) (ved advokaterne I. Kuschel og W. von der Osten-Sacken)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved T. Klee og E. Markakis, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Sagsøgeren har med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF nedlagt påstand om annullation af afgørelse truffet den 15. juli 2021 af Første Appellkammer ved EUIPO ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 2037/2020-1).

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Lemken GmbH & Co. KG betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 462 af 15.11.2021.

Retten dom af 26. oktober 2022 — Siremar mod Kommissionen

(Sag T-668/21) (¹)

(Statsstøtte – søtransport – redningsstøtte – afgørelse, hvorved støtten erklæres ulovlig – afgørelse, hvorved støtten erklæres delvist forenelig og delvist uforenelig med det indre marked og anordnes tilbagesøgt – tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse – pligt til at fremlægge en omstrukturerings- eller likvidationsplan – frist på seks måneder – forlængelse – skattefritagelse – fordel – påvirkning af samhandelen mellem medlemsstaterne – konkurrencebegrænsning – sagsbehandlingstid – berettiget forventning – retssikkerhed – princippet om god forvaltningsskik)

(2023/C 7/38)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Sicilia Regionale Marittima SpA — Siremar (Rom, Italien) (ved advokaterne B. Nascimbene, F. Rossi Dal Pozzo og A. Moriconi)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved G. Braga da Cruz, C.-M. Carrega og D. Recchia, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om delvis annullation af Kommissionens afgørelse C(2021) 4268 final af 17 juni 2021 vedrørende foranstaltningerne SA.32014, SA.32015 og SA.32016 (2011/C) (ex 2011/NN), som Italien har gennemført til fordel for Siremar og dets køber, Società Navigazione Siciliana (SNS).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Sicilia Regionale Marittima SpA — Siremar betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 2 af 3.1.2022.

Rettens dom af 26. oktober 2022 — Gameageventures mod EUIPO (GAME TOURNAMENTS)(Sag T-776/21) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – ansøgning om EU-figurmærket GAME TOURNAMENTS – absolutte hindringer for registrering – manglende fornødent særpræg – artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 – beskrivende karakter – artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning 2017/1001 – fornødent særpræg ikke opnået ved brug – artikel 7, stk. 3, i forordning 2017/1001 – begrundelsespligt – artikel 94, stk. 1, i forordning 2017/1001 – ret til at blive hørt – ligebehandling – princippet om god forvaltningsskik]

(2023/C 7/39)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Gameageventures LLP (Folkestone, Det Forenede Kongerige) (ved advokat S. Santos Rodríguez)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved T. Frydendahl, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af afgørelse truffet den 5. oktober 2021 af Femte Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 211/2021-5).

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Gameageventures LLP betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 64 af 7.2.2022.

Rettens dom af 9. november 2022 — Loutsou mod EUIPO (POLIS LOUSTRON)(Sag T-13/22) ⁽¹⁾

(EU-varemærker – ansøgning om EU-figurmærket POLIS LOUSTRON – absolutte registreringshindringer – beskrivende karakter – artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001 – mangel på fornødent særpræg – artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001]

(2023/C 7/40)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Alexandra Loutsou (Thessaloniki, Grækenland) (ved advokat S. Psomakakis)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved E. Markakis, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Sagsøgeren har med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF nedlagt påstand om annullation af afgørelse truffet den 20. oktober 2021 af Første Appellkammer ved EUIPO ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 544/2020-1).

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Alexandra Loutsou betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 138 af 28.3.2022.

**Sag anlagt den 11. oktober 2022 — Canalones Castilla mod EUIPO — Canalones Novokanal
(Nedløbsrør; Tagrendetude)**

(Sag T-329/22)

(2023/C 7/41)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Canalones Castilla, SL (Madrid, Spanien) (ved advokat F.J. Serrano Irurzun)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Canalones Novokanal, SL (Madrid, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede design: Canalones Castilla, SL

Det omtvistede design: EF-design (Nedløbsrør; Tagrendetude) — EF-design nr. 363 486-0001

Sagen for EUIPO: ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 5. april 2022 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 1122/2021-3)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Såfremt sagsøgeren ikke får medhold i alle sine påstande, fastslås det for så vidt angår sagsomkostningerne ved den afgørelse, hvorved sagens behandling afsluttes, at de andre parter i sagen bærer deres egne omkostninger.

Anbringender

- Den tidligere offentliggørelse af det EF-design, der blev fremlagt af indgiveren af ugyldighedsbegæringen, er ikke blevet tilstrækkeligt godtgjort.
  - Subsidiært giver det EF-design, som indgiveren af ugyldighedserklæringen har præsenteret som værende ældre, ikke det samme helhedsindtryk som det omtvistede design.
  - Subsidiært ville denne offentliggørelse være svigagtig, fordi den ville udgøre misbrug med hensyn til ophavsretten.
-

Sag anlagt den 30. september 2022 — MBDA France mod Kommissionen**(Sag T-614/22)**

(2023/C 7/42)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* MBDA France (Le Plessis-Robinson, Frankrig) (ved advokaterne F. de Bure og A. Delors)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Sagsøgerens påstande**

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens afgørelse, der blev forkyndt for sagsøgeren den 20. juli 2022 (ARES(2022)5278815), og hvori forslaget EDF-2021-AIRDEF-D-EATMI-HYDIS (herefter »HYDIS-forslaget«) blev forkastet, annulleres i henhold til artikel 256 og 263 i Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
- På samme grundlag annulleres enhver relateret afgørelse med henblik på at muliggøre en fornyet vurdering af de forslag, der er afgivet i forbindelse med forslagsindkaldelse EDF-2021-AIRDEF-D »Endoatmosfærisk interceptor — konceptfasen«, og en omfordeling af midler, herunder Kommissionens afgørelse om accept af det forslag, der er afgivet af det konsortium, som er koordineret af Sener Aeroespacial (herefter »HYDEF-forslaget«).
- Sagsøgte tilpligtes at fremlægge alle de af sagsøgeren begærede dokumenter angående Kommissionens vurdering af HYDIS- og HYDEF-forslagene.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgerens sagsomkostninger og andre udgifter.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at Kommissionen overskred grænserne for sin skønsbeføjelse ved at anvende en kunstig og vilkårlig indplaceringsmetode, der kolliderede med de centrale formål med den endoatmosfæriske interceptorløsning (herefter »EATMI-projektet«).

EATMI-projektet tager sigte på at tildele en europæisk forsvarsfond (»EFF«) en bevilling på 100 mio. EUR til konceptfasen af en interceptorløsning mod »hypersoniske« missiler og svæveplaner. Denne nye type af våben i luften, som endnu ikke kan imødegås af eksisterende luftforsvarssystemer, er blevet anvendt for første gang af Rusland under dets invasion af Ukraine. I en sammenhæng med forhøjet geopolitisk usikkerhed udgør de en hidtil ukendt, banebrydende og potentielt eksistentiel trussel for Unionens medlemsstaters og borgernes integritet og sikkerhed. De kræver en ny tilgang til udformningen af luftforsvar. Ikke desto mindre afviger Kommissionens indplaceringsmetode fra dette formål:

- For det første anvendte Kommissionen en identisk standardvægtningsmetode på alle EFF-projekter fra 2021 uden at tage hensyn til, at der står meget på spil i forbindelse med EATMI-projektet.
- For det andet vurderede Kommissionen næsten udelukkende sagsøgerens forslag på grundlag af generelle overvejelser, der var fælles for alle EFF-projekter fra 2021, hvilket savner relevans eller endda kolliderer med formålene med EATMI-projektet.
- Gennem denne kunstige og vilkårlige metode overskred Kommissionen sin skønsbeføjelse og underminerede som følge heraf Unionens evne til at skabe et selvstændigt modspil til hypersoniske trusler.

2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at der blev anlagt flere åbenbart urigtige skøn:
- Kommissionen anlagde flere åbenbart urigtige skøn ved vurderingen af HYDIS-forslaget. Navnlige: (i) misforstod Kommissionen begrebet »konceptfasen« og afviste HYDIS-forslaget på grund af forhold, der var åbenbart irrelevante i denne fase, ligesom (ii) Kommissionen misforstod begrebet grænseoverskridende samarbejde. Som følge heraf foretog Kommissionen en negativ bedømmelse af MBDA-koncernens tidligere bidrag til den europæiske forsvarsindustri integration, og den tog ikke hensyn til, at Unionens største militærmagter støttede denne koncerns forslag, og (iii) Kommissionen henholdt sig til generelle overvejelser, som ikke var relevante i forbindelse med EATMI-projektet, idet den så bort fra de specifikke krav til dette projekt.
  - Kommissionens åbenbart urigtige skøn førte til en afgørelse, der i høj grad strider imod EFF's overordnede formål: afgørelsen (i) ser bort fra de initiativer, som medlemsstaterne har taget i Det Permanente Strukturerede Samarbejde, (ii) resulterer i en ikke-optimal ressourcefordeling, som ikke afspejler de europæiske forsvarsaktørers ekspertise, og (iii) vil sandsynligvis føre til kompetenceoverlapninger inden for Unionen.
3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at der skete tilsidesættelser af princippet om god forvaltningsskik og af gennemsigtighedsprincippet:
- Kommissionen afviste hovedsageligt HYDIS-forslaget, fordi den fandt, at visse aspekter var utilstrækkeligt detaljerede. I henhold til princippet om god forvaltningsskik var Kommissionen imidlertid forpligtet til at indsamle alle de relevante fakta, herunder ved at anmode sagsøgeren om præciseringer, hvor det var relevant, navnlig da den fremtidige sikkerhed for Unionens medlemsstater og borgere står på spil. Sagsøgeren kunne let have afgivet sådanne præciseringer. I stedet resulterede Kommissionens passive holdning og undladelse af at indsamle relevante faktiske oplysninger i, at princippet om god forvaltningsskik blev tilsidesat.
  - I tillæg relaterer disse angivelige mangler sig næsten udelukkende til generelle overvejelser, der var fælles for alle EFF-projekter fra 2021, og som ikke har nogen forbindelse til de EATMI-specifikke tekniske og funktionelle krav. Kommissionen tilsidesatte gennemsigtighedsprincippet ved at tillægge sådanne overvejelser for stor vægt uden nogen forudgående information af sagsøgeren.
4. Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at der blev givet en utilstrækkelig begrundelse.

Den anfægtede afgørelse indeholder en række udsagn, som er uklare eller vanskelige at forstå i sagens sammenhæng, hvorved sagsøgeren blev forhindret i at vurdere sagens realitet. Navnlige var Kommissionen forpligtet til at præcisere, hvordan den havde fortolket og anvendt de ovennævnte generelle overvejelser i den specifikke sammenhæng med EATMI-projektet, og hvordan den havde udledt negative kommentarer fra disse overvejelser. Ikke desto mindre undlod Kommissionen at gøre dette.

Sag anlagt den 30. september 2022 — Safran Aircraft Engines mod Kommissionen

(Sag T-617/22)

(2023/C 7/43)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Safran Aircraft Engines (Paris, Frankrig) (ved advokaterne B. Hoorelbeke, F. Donnat og M. Perche)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- den anfægtede afgørelse annulleres, og
- Kommissionen tilpligtes at bære sine egne omkostninger og betale sagsøgerens omkostninger i forbindelse med denne sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for sit søgsmål gjort gældende, at afgørelsen truffet af Europa-Kommissionen, GD DEFIS, med referencen Ares (2022)5278390, hvorved sagsøgeren blev underrettet om, at selskabets forslag EDF-2021-ENERENV-D-PES-ALPES i forbindelse med indkaldelse af forslag EDF-2021-ENERENV-D-PES blev afvist, som bekendtgjort for sagsøgeren den 20. juli 2022, er behæftet med retlige og faktiske fejl, idet det deri lægges til grund, at sagsøgerens forslag EDF-2021-ENERENV-D-PES-ALPES (herefter »forslaget«) i forbindelse med indkaldelse af forslag EDF-2021-ENERENV-D-PES (herefter »PES-forslaget«) ikke opfyldte den kvalitative minimumstærskel, der skulle anvendes i forbindelse med tildelingen og derfor afslog sagsøgerens forslag. Sagsøgeren har fremsat følgende anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 188 og 199 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽¹⁾, artikel 3, stk. 2, og artikel 10, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/697 ⁽²⁾, gennemsigtighedsprincippet, ligebehandlingsprincippet og retssikkerhedsprincippet samt princippet om pligten til at udvise omhu og princippet om god forvaltningsskik, idet Kommissionen:
  - i strid med artikel 3, stk. 2, og artikel 10, stk. 1, forordning 2021/697 fejlagtigt kvalificerede PES-forslaget som et udviklingstiltag i stedet for et forskningstiltag og derved tilsidesatte artikel 188 i forordning 2018/1046 og gennemsigtighedsprincippet og ligebehandlingsprincippet, som forudsætter, at betingelserne for indkaldelse af forslag skal være klare og utvetydige, således at hver deltager stilles lige i forhold til at afgive sit forslag, og disse forslag ligestilles ved vurderingen.
  - har tilsidesat artikel 199 i forordning 2018/1046 og gennemsigtighedsprincippet og ligebehandlingsprincippet ved at anvende tildelingskriterier, som ikke har relevans for formålet med og karakteren af indkaldelse af forslag, som tydeligvis er et forskningstiltag, og
  - har tilsidesat gennemsigtighedsprincippet, ligebehandlingsprincippet og princippet om god forvaltningsskik ved ikke at underrette sagsøgeren om ændringerne i de betingelser, der regulerer PES-forslaget, efter deres offentliggørelse.
2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 296 TEUF ved hverken at gøre det klart, hvorledes de bemærkninger, der blev optaget i den sammenfattende bedømmelsesrapport, relaterede sig til de forskellige underkriterier, der var relevante for hvert enkelt tildelingskriterium, eller at redegøre for, hvorledes bemærkningerne i den sammenfattende bedømmelsesrapport relaterede sig til tildelingen af point for hvert enkelt tildelingskriterium.
3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at Kommissionen har begået en faktisk fejl ved at anlægge en række urigtige skøn ved vurderingen af sagsøgerens forslag vedrørende
  - for det første vurderingen af det sjette tildelingskriterium »kvaliteten og effektiviteten af foranstaltningens gennemførelse«.
  - for det andet et tilfælde af dobbelt byrde, hvor Kommissionen har afgivet samme negative bemærkning vedrørende sagsøgerens forslag til to forskellige tildelingskriterier og derfor fratrag point to gange for den samme mangel.
  - for det tredje og subsidiært, såfremt Domstolen i modsætning til, hvad sagsøgeren har gjort gældende i det første anbringendes andet led, måtte fastslå, at Kommissionen var berettiget til at vurdere sagsøgerens tilbud i forhold til kriterium 7, der havde til formål at få vurderet »bidraget til at øge effektiviteten i løbet af livscyklussen for forsvarsprodukter og -teknologier, herunder omkostningseffektiviteten og de potentielle synergier i indkøbs- og vedligeholdelsesfaserne samt bortskaffelsesfasen«.

- for det fjerde og subsidiært, såfremt Domstolen, i modsætning til hvad sagsøgeren har gjort gældende i det første anbringendes andet led, måtte fastslå, at Kommissionen var berettiget til at vurdere sagsøgerens tilbud i forhold til kriterium 8, der havde til formål at få vurderet »bidraget til den europæiske forsvarsindustri yderligere integration i hele Unionen gennem modtagernes dokumentation af, at medlemsstaterne har forpligtet sig til i fællesskab at anvende, eje eller vedligeholde det endelige produkt eller den endelige teknologi på koordineret vis«.

- (¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18.7.2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).
- (²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/697 af 29.4.2021 om oprettelse af Den Europæiske Forsvarsfond og om ophævelse af forordning (EU) 2018/1092 (EUT L 170 af 12.5.2021, s. 149).

Sag anlagt den 10. oktober 2022 — LD mod EUIPO

(Sag T-633/22)

(2023/C 7/44)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: LD (ved advokat H. Tettenborn)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret

Sagsøgerens påstande

- For det første annulleres EUIPO's afgørelse af 1. december 2021, for så vidt som der herved blev givet afslag på sagsøgerens ansøgninger, der blev indgivet ved hendes brev af 8. august 2021 og ved hendes advokats brev af 12. november 2021, og i øvrigt:
  - tilpligtes EUIPO at berigtige sine fejlagtige foranstaltninger (idet en sådan berigtigelse og sådanne fejlagtige foranstaltninger er uddybet og gennemgået i detaljer i [det nævnte] brev fra [advokatens navn] af 12.11.2021) og at informere det spanske udenrigs- og samarbejdsministerium om, at sagsøgeren stadig er ansat ved EUIPO med alle de rettigheder og privilegier, der følger af EU's personalevedtægt, protokollen vedrørende privilegier og immuniteter og hjemstedsaftalen
  - tilpligtes EUIPO at sende de ændrede oplysningerne til det spanske udenrigs- og samarbejdsministerium, således at ministeriets ulovlige fremgangsmåde og afgørelser kan berigtiges hurtigst muligt
  - tilpligtes EUIPO at sikre, at kontoret anvender alle faktiske og retlige foranstaltninger over for det spanske udenrigs- og samarbejdsministerium med henblik på at opretholde eller genoprette sagsøgerens fulde privilegier i henhold til EU's personalevedtægt, protokollen vedrørende privilegier og immuniteter og hjemstedsaftalen.
- Endvidere annulleres enhver stiltiende afgørelse fra EUIPO (art. 90, stk. 1, tredje punktum, i EU's personalevedtægt) vedrørende sagsøgerens ansøgninger.
- For det andet annulleres EUIPO's afgørelse af 1. december 2021, for så vidt som der deri blev givet afslag på sagsøgerens ansøgning, der blev indgivet ved hendes brev af 8. august 2021, om erstatning for materiel skade som følge af EUIPO's fejlagtige håndtering ved gennemførelsen af EU's personalevedtægt i forbindelse med sagsøgerens orlov i tjenestens interesse, og EUIPO tilpligtes at betale sagsøgeren 7 500 EUR i erstatning for den materielle skade.

- For det tredje tilpligtes EUIPO at betale sagsøgeren erstatning for immateriel skade efter Rettens skøn.
- For det fjerde tilpligtes EUIPO at betale sagsomkostningerne, herunder sagsøgerens omkostninger i forbindelse med denne sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat følgende anbringender. Ved EUIPO's afslag på sagsøgerens ansøgninger tilsidesatte kontoret sin omsorgspligt, sagsøgerens ret til god forvaltning (artikel 41 i EU's charter om grundlæggende rettigheder), artikel 35 og 42c i EU's personalevedtægt, og artikel 11-13 i protokol (nr. 7) vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter ⁽¹⁾ samt artikel 2-3 i hjemstedsaftalen mellem Kongeriget Spanien og Den Europæiske Union vedrørende EUIPO. ⁽²⁾

- Sagsøgeren har gjort gældende, at EUIPO har begået de ovennævnte tilsidesættelser, idet kontoret har afslået at imødekomme sagsøgerens ansøgninger, og vil sikre, at EUIPO anvender alle faktiske og retlige foranstaltninger over for det spanske udenrigs- og samarbejdsministerium med henblik på at opretholde eller genoprette sagsøgerens fulde privilegier i henhold til EU's personalevedtægt, protokol (nr. 7) vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter og hjemstedsaftalen mellem Kongeriget Spanien og Den Europæiske Union, navnlig udstedelsen af et akkrediteringskort og retten til at få CD nummerplader.
- Sagsøgeren har anført, at EUIPO begik åbenbare fejl ved fortolkningen af bl.a. artikel 42c i EU's personalevedtægt og også tilsidesatte sin omsorgspligt, da den iværksatte sagsøgerens orlov i tjenestens interesse. Sagsøgeren har gjort gældende, at EUIPO i en periode på flere måneder var af den forkerte opfattelse, at sagsøgerens ansættelse ved EUIPO ville ophøre på det tidspunkt, hvor sagsøgerens orlov i tjenestens interesse begyndte, og at kontoret handlede og informerede det spanske udenrigs- og samarbejdsministerium i overensstemmelse med denne fejlagtige opfattelse.
- Sagsøgeren har i øvrigt gjort gældende, at denne fejlagtige tilgang og handlemåde fra EUIPO's side var grunden til, at det spanske udenrigs- og samarbejdsministerium fratog sagsøgeren hendes rettigheder og privilegier, der følger af EU's personalevedtægt, protokol (nr. 7) vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter og hjemstedsaftalen mellem Kongeriget Spanien og Den Europæiske Union. Sagsøgeren har derfor anført, at EUIPO bl.a. har tilsidesat sin omsorgspligt, idet kontoret ikke imødekom sagsøgerens anmodning om at træffe afgørelse om at handle over for det spanske udenrigs- og samarbejdsministerium og afslog sagsøgerens ansøgning om erstatning for materiel og immateriel skade.

⁽¹⁾ EUT 2016, C 202, s. 266.

⁽²⁾ Forklarende note: Denne hjemstedsaftale (»Headquarters Agreement«, officielt navn) er faktisk defineret i stævningen som »Seat Agreement« eller »SA«.

Sag anlagt den 31. oktober 2022 — Claro mod EUIPO — Claranet Europe (Claro)

(Sag T-661/22)

(2023/C 7/45)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Claro SA (São Paulo, Brasilien) (ved advokat J. Ferreira Sardinha)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Claranet Europe Ltd (St Helier, Jersey)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Claro SA

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærket Claro i rød og hvid — EU-varemærke nr. 16 172 934

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 25. august 2022 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1674/2021-5)

Påstand

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 60, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 60, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 8, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 31. oktober 2022 — Tavitova mod EUIPO — Uccoar (AURUS)

(Sag T-662/22)

(2023/C 7/46)

Stævningen er affattet på fransk

Parter

Sagsøger: Zalina Tavitova (Batoulieh, Libanon) (ved advokat V. Kojevnikov)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Uccoar (Carcassonne, Frankrig)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Zalina Tavitova

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket AURUS — registreringsansøgning nr. 18 205 163

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 25. august 2022 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2139/2021-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse tiltrædes, for så vidt som registreringen af varemærke nr. 18 205 163 for ikke-alkoholholdige drikke, med undtagelse af alkoholfri vin, blev imødekommet.

- Den anfægtede afgørelse om afslag på registreringen af varemærke nr. 18 205 163 for varerne og klasserne »øl« (klasse 32) og »vodka« (klasse 33) annulleres.
- Ansøgningen om registrering af varemærke nr. 18 205 163 for de nævnte klasser og varer imødekommes.
- Alle selskabet Uccoars modstridende påstande og synspunkter forkastes.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 31. oktober 2022 — Mood Media Netherlands mod EUIPO — Tailoradio (RADIO MOOD In-store Radio, made easy)

(Sag T-663/22)

(2023/C 7/47)

Stævningen er affattet på fransk

Parter

Sagsøger: Mood Media Netherlands BV (Naarden, Nederlandene) (ved advokat A.-M. Pecoraro)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Tailoradio Srl (Milano, Italien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Tailoradio Srl

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket RADIO MOOD In-store Radio, made easy i farverne grå, orange og hvid — registreringsansøgning nr. 16 150 708

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 23. august 2022 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1853/2018-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
-

Sag anlagt den 31. oktober 2022 — Mood Media Netherlands mod EUIPO — Tailoradio (VIDEO MOOD Digital Signage, made easy)

(Sag T-664/22)

(2023/C 7/48)

Stævningen er affattet på fransk

Parter

Sagsøger: Mood Media Netherlands BV (Naarden, Nederlandene) (ved advokat A. M. Pecoraro)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Tailoradio Srl (Milano, Italien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Tailoradio Srl

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket VIDEO MOOD Digital Signage, made easy i farverne grå, blå og hvid — registreringsansøgning nr. 16 150 691

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 23. august 2022 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1852/2018-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 4. november 2022 — Calrose Rice mod EUIPO — Ricegrowers (Gengivelse af en sol med arabiske skrifttegn)

(Sag T-670/22)

(2023/C 7/49)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Calrose Rice EOOD (Sofia, Bulgarien) (ved advokat H. Raychev)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Ricegrowers Ltd (Leeton, New South Wales, Australien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Calrose Rice EOOD

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket (Gengivelse af en sol med arabiske skrifttegn) — registreringsansøgning nr. 18 186 653

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 29. august 2022 af Femte Appellkammer ved EUIPO i sag R 272/2022-5

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og intervenienten i sagen for Retten tilpligtes at bære deres egne omkostninger og at betale sagsøgerens omkostninger forbundet med sagens behandling for Retten og for Femte Appellkammer.

Anbringender

- Appellkammeret fandt med urette, at de sammenlignede tegn i høj grad ligner hinanden
- Appellkammeret fokuserede i sin konklusion vedrørende den visuelle sammenligning af tegnene med urette udelukkende på formuleringen på arabisk og på de stiliserede solfigurer, der er indeholdt i de omtvistede mærker
- Appellkammeret foretog gennem hele afgørelsen en selvmodsigende bedømmelse af opmærksomhedsniveauet hos den relevante kundekreds, og tilsidesatte dermed sine forpligtelser henhold til artikel 94, stk. 1, første punktum, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 7. november 2022 — López Ibor Aliño mod EUIPO — Dimensión Estratégica Quality Research (LOPEZ IBOR ABOGADOS)

(Sag T-672/22)

(2023/C 7/50)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Alfonso López Ibor Aliño (Madrid, Spanien) (ved advokat A. Vela Ballesteros)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appellkammeret: Dimensión Estratégica Quality Research, SL (Madrid)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Alfonso López Ibor Aliño

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket LOPEZ-IBOR ABOGADOS — registreringsansøgning nr. 18 190 205

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 6. september 2022 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 500/2022-1)

Påstande

- Det fastslås, at sagen udsættes indtil der foreligger endelig afgørelse i fortabelsessagen vedrørende EU-varemærke nr. 009566291 ESTUDIO JURÍDICO INTERNACIONAL LÓPEZ-IBOR MAYOR & ASOCIADOS, sagsnr. 000053919 C, der verserer for EUIPO.

- Der gives medhold i søgsmålet til prøvelse af den anfægtede afgørelse, idet det ansøgte EU-varemærke tillades registreret og modparten tilpligtes at betale sagsomkostningerne.
- EUIPO og den anden part i sagen, såfremt sidstnævnte intervenerer, tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Urigtig bedømmelse af bevis for brug, jf. artikel 18, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 18, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 7. november 2022 — Dr. Neumann & Kindler mod EUIPO — Laboratory Corporation of America Holdings (LABCORP)

(Sag T-673/22)

(2023/C 7/51)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Dr. Neumann & Kindler GmbH & Co. KG (Bochum, Tyskland) (ved advokat T. Pfeifer og N. Gottschalk)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Laboratory Corporation of America Holdings (Burlington, North Carolina, De Forenede Stater)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Laboratory Corporation of America Holdings

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket LABCORP — registreringsansøgning nr. 15 174 766

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 25. august 2022 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 182/2021 2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling for Den Europæiske Unions Ret og den eventuelle intervenient tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling ved EUIPO.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 47, stk. 2 og 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
-

Sag anlagt den 7. november 2022 — Dr. Neumann & Kindler mod EUIPO — Laboratory Corporation of America Holdings (LabCorp)

(Sag T-674/22)

(2023/C 7/52)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Dr. Neumann & Kindler GmbH & Co. KG (Bochum, Tyskland) (ved advokaterne T. Pfeifer og N. Gottschalk)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Laboratory Corporation of America Holdings (Burlington, North Carolina, De Forenede Stater)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Laboratory Corporation of America Holdings

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket LabCorp — registreringsansøgning nr. 15 174 774

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 25. august 2022 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 1998/2020-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling for Den Europæiske Unions Ret og den eventuelle intervenient tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling for appelkammeret ved EUIPO.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 47, stk. 2 og 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 9. november 2022 — Giuffrida mod Den Europæiske Anklagemyndighed

(Sag T-676/22)

(2023/C 7/53)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Carmela Giuffrida (Catania, Italien) (ved advokat S. Petillo)

Sagsøgt: Den Europæiske Anklagemyndighed

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse nr. 038/2022, der blev truffet den 14. september 2022 og meddelt ved e-mail af 16. september 2022, hvorved Den Europæiske Anklagemyndighed (herefter EPPO) uden begrundelse afslog at udnævne Carmela Giuffrida i den stilling som europæisk delegeret anklager i Bari, der er fastsat i EPPO-forordningens ⁽¹⁾ artikel 17, stk. 2, annulleres.
- Den Europæiske Anklagemyndighed tilpligtes at erstatte Carmela Giuffrida det tab, som hun har lidt som følge af såvel forsinkelsen i afslutningen af proceduren som det ulovlige afslag på at udnævne hende, som har bevirket, at hendes omdømme har lidt skade, idet det økonomiske tab fastsættes til 445,94 EUR og det ikke-økonomiske tab for det forhold, at hendes omdømme har lidt skade, fastsættes til 50 000 EUR, dvs. i alt 50 445,94 EUR.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende om manglende begrundelse. Selvmodsigende begrundelse.

- Afgørelsen, hvormed Carmela Giuffrida fik afslag på at blive udnævnt i stillingen som europæisk delegeret anklager i Bari, savner en begrundelse, for så vidt som sagsøgeren i mere end otte år, nemlig fra den 30. september 1999 til den 8. januar 2008, har bestridt en stilling som anklager på nationalt plan. I hele denne periode arbejdede hun som anklager, idet hun specifikt beskæftigede sig med overtrædelser, der skader EU's finansielle interesser.
- Det fremgår af det motivationsbrev, som sagsøgeren havde indsendt med henblik på at supplere og præcisere sit curriculum vitæ, at hun i den ovennævnte periode deltog i arbejdet i den arbejdsgruppe, der ved anklagemyndigheden i Catania beskæftigede sig med de overtrædelser, der er omhandlet i artikel 640a [i den italienske straffelov], dvs. med svindel med EU-midler og følgelig med alle hermed relaterede forbrydelser.

2. Andet anbringende om forskelsbehandling

- Sagsøgeren har gjort gældende, at hun har været udsat for forskelsbehandling i forhold til de andre rekrutterede italienske kolleger.
- Hun har fremhævet, at EPPO for knap et år siden ved et stillingsopslag om rekruttering af europæiske delegerede anklagere ansatte 15 dommere alene på grundlag af Consiglio Superiore della Magistratura's (det øverste retsråd, herefter CSM) udpegelse af dem, og uden, at de nævnte dommere havde været til samtale.

3. Tredje anbringende om magtmisbrug

- Sagsøgeren har gjort gældende, at kollegiet af europæiske anklagere har set bort fra den udpegelse, der er foretaget af CSM — som er en institution, som har kendskab til hele Carmela Giuffrida karriere, for så vidt som den opbevarer hendes personlige aktmappe, og som netop udpegede hende på baggrund af dette kendskab — uden i det mindste at indhente oplysninger fra de italienske myndigheder, hvilket er i strid med artikel 1, stk. 2, i kollegiets afgørelse 013/2020 om procedurerne for rekruttering af europæiske delegerede anklagere.

4. Fjerde anbringende om erstatning for det økonomiske tab og for, at sagsøgerens omdømme har lidt skade

- Den omstændighed, at sagsøgerens forgæves ventede på, at EPPO's procedure blev afsluttet, har påført hende varig skade såvel karrieremæssigt set som personligt.
- Carmela Giuffrida har gjort gældende, at selv om Retten eventuelt annullerer afgørelsen om afslag, og hun bliver ansat ved Den Europæiske Anklagemyndighed, har hun lidt uoprettelig skade. Den forsinkelse, der har påvirket hendes ansættelse, indebærer nemlig et tab af en særlig faglig kompetence som europæisk delegeret anklager i forhold til de kolleger, der allerede er blevet rekrutteret, og som følge heraf ligeledes en forsinkelse i den forventede lønstigning hvert tredje år.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12.10.2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed (»EPPO«) (EUT 2017, L 283, s. 1).

Sag anlagt den 14. november 2022 — Meta Platforms Ireland mod EDPB**(Sag T-682/22)**

(2023/C 7/54)

*Processprog: engelsk***Parter**

Sagsøger: Meta Platforms Ireland Ltd (Dublin, Irland) (ved advokaterne H.G. Kamann, F. Louis og A. Vallery, Solicitors P. Nolan, B. Johnston, C. Monaghan og D. Breatnach, D. McGrath, A. Fitzpatrick, I. McGrath, SC, og Barrister-at-Law E. Egan McGrath.)

Sagsøgt: Det Europæiske Databeskyttelsesråd (EDPB)

Sagsøgerens påstande

- EDPB's bindende afgørelse nr. 2/2021 af 28. juli 2022, hvori det fastslås, at Meta Ireland har tilsidesat visse krav, der er fastsat i forordning 2016/679 (herefter »databeskyttelsesforordningen«), annulleres i sin helhed eller subsidiært delvist.
- EDPB tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om, at EDPB har overskredet sine beføjelser i henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 65.
2. Andet anbringende om, at EDPB har tilsidesat databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra f), ved at fortolke og anvende denne bestemmelse forkert, idet EDPB ikke foretog en korrekt afvejning, tilsidesatte de registreredes legitime interesser og undlod at identificere en legitim interesse.
3. Tredje anbringende om, at EDPB har tilsidesat retten til god forvaltning som fastsat i chartrets artikel 41 ved at se bort fra Meta Irelands ret til at blive hørt og EDPB's forpligtelser til at foretage en omfattende, retfærdig og upartisk prøvelse og til at tilvejebringe en tilstrækkelig begrundelse.
4. Fjerde anbringende om, at EDPB har tilsidesat databeskyttelsesforordningens artikel 83 og flere af de principper, der er afgørende for fastsættelsen af bøder i medfør af databeskyttelsesforordningen.

Sag anlagt den 9. november 2022 — CMT mod EUIPO — Camomilla (CAMOMILLA italia)**(Sag T-694/22)**

(2023/C 7/55)

*Stævningen er affattet på italiensk***Parter**

Sagsøger: CMT Compagnia manifatture tessili Srl (CMT Srl) (Napoli, Italien) (ved advokaterne P. Marzano, G. Rubino og F. Cordova)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Camomilla Srl (Assago, Italien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: CMT Compagnia manifatture tessili Srl

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »CAMOMILLA italia« — EU-varemærke nr. 9 287 038

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 24. august 2022 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 1738/2021-2)

Påstande

- For så vidt angår varerne i klasse 25 bekræftes begrænsningen af det anfægtede varemærke, og som konsekvens heraf hjemvises sagen til EUIPO til fornyet prøvelse af ligheden mellem de af det anfægtede varemærke omfattede varer i klasse 25 og de af det ældre varemærke omfattede varer i klasse 24, med henvisning til de retlige principper, som kontoret skal tage hensyn til ved dets vurdering.
- Subsidiært, eller om fornødent, gives der medhold i nærværende søgsmål, den anfægtede afgørelse ændres, og, som konsekvens heraf, bekræftes gyldigheden af det anfægtede varemærke for »beklædningsgenstande« i klasse 25, som ikke berøres af ugyldighedserklæringen, under alle omstændigheder uden at det påvirker gyldigheden af de andre varer i denne klasse.
- Der gives medhold i nærværende søgsmål for så vidt angår varerne i klasse 18, den anfægtede afgørelse ændres, og som konsekvens heraf bekræftes det anfægtede varemærkes gyldighed for følgende varer: klasse 18: varer fremstillet af disse materialer og ikke indeholdt i andre klasser [læder og læderimitationer]; kufferter; parasoller; strandtasker; dokumentmapper, seddelmapper; punge af metalnet; håndtasker; feltvadsække; tegnebøger, punge; rygsække; skoletasker, skoletasker; indkøbstasker; sportstasker; toilettasker, ikke indbyggede; indkøbstasker på hjul.
- Under alle omstændigheder tilpligtes klageren at betale omkostningerne i forbindelse med nærværende sag og sagerne ved de foregående instanser.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 60 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
-

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA